

Οι αναμνήσεις μας

Α΄ Αρσάκειο-Τοσίτσειο
Δημοτικό Σχολείο

Η διευθύντριά μας

Ταξίδι στις αλησμόνητες...στιγμές του Δημοτικού

Ένα ταξίδι είναι η κάθε σχολική χρονιά!

Ένα ταξίδι με καπετάνιο τον δάσκαλο, τη μάθηση καράβι και επιβάτη εσένα τον μαθητή, ταξιδευτή στις θάλασσες της γνώσης για την περιπέτεια της γνωριμίας με τον εαυτό σου, τον κόσμο, τη ζωή...

Κάθε τόσο το καράβι σου θα αράζει σε λιμάνια ήρεμα και απάνεμα σαν κι αυτά των τάξεων του Δημοτικού και πολλές φορές θα ετοιμάζεσαι για το ταξίδι στα μεγάλα λιμάνια...

Σε αυτό το ταξίδι θα μαζεύεις στη βαλίτσα σου ό,τι πιο σημαντικό κατέκτησες και θα σαλπάρεις για πιο μεγάλες θάλασσες!

Καλή ώρα, όπως τώρα που ετοιμάζεις τη βαλίτσα σου τοποθετώντας με τη σειρά όσα βιώσες, αγάπησες, ένιωσες, κατέκτησες στο Δημοτικό:

- Γνώσεις, που σε δυναμώνουν!
- Δεξιότητες που σε βοηθούν να βρίσκεις λύσεις!
- Αισθήματα, που σε κάνουν καλό φίλο!
- Αξίες, για να είσαι σπουδαίος άνθρωπος!
- Αναμνήσεις, για να είσαι κοντά σε ό,τι αγάπησες ...και
- Όνειρα , για να στοχεύεις τους μακρινούς ορίζοντες!

Μέσα στη βαλίτσα σου αφήνω κι εγώ αυτό το γράμμα, για να θυμάσαι το λιμάνι του Α΄ Αρσακείου Τοσιτσειού Δημοτικού και σου τονίζω όλα αυτά που φόρτωσες στη βαλίτσα σου είναι τα χαρακτηριστικά που σε κάνουν διαφορετικό, σπουδαίο και δυνατό να σαλπάρεις για τις μεγάλες θάλασσες της ζωής.

Καλό ταξίδι

Με απέραντη αγάπη

Η Διευθύντρια του Α΄ Αρσακείου-Τοσιτσειού Δημοτικού

Ελισάβετ Βιτζηλαίου

Οι δασκάλες μας

Αγαπημένα μου Πρωτάκια,
πέρασαν κιόλας έξι χρόνια από τότε
που μαζί κάναμε τα πρώτα σας βή-
ματα στο Δημοτικό Σχολείο. Τώρα
πια, με τις αποσκευές σας γεμάτες
γνώσεις και αξίες, που με πολλή
αγάπη όλοι οι δάσκαλοι σας προσπα-
θήσαμε να σας καλλιεργήσουμε, στέ-
κεστε στο κατώφλι του Γυμνασίου,
έτοιμοι για νέες περιπέτειες.

Μέσα από την καρδιά μου θέλω να
σας ευχηθώ να έχετε καλή πρόοδο!
Και η πρόοδος δεν περιορίζεται στα
γράμματα. Στηρίζεται πάνω απ' όλα
στο ήθος, στην ανθρωπιά και στην
έμπρακτη αγάπη προς τους συναν-
θρώπους σας.

Να έχετε στο νου σας πάντα να προ-
χωράτε πέρα από τα γνώριμα και να
αναζητάτε το καλύτερο που μπορεί
να σας προσφέρει η ζωή.

Θα έχετε πάντα μια ξεχωριστή θέση
στην καρδιά μου!

Με όλη μου την αγάπη,
Η δασκάλα σας της Α' τάξης

Νάσια Παπαφυσώρου

Αγαπημένα μου παιδιά,

Σας ευχαριστώ πολύ για τη μοναδική εμπειρία που μου χαρίσατε, να
είμαι η δασκάλα σας στη Δ' τάξη. Αν και ήταν μια δύσκολη και περιέργη
χρονιά -εκείνη του ξεσπάσματος της πανδημίας- μείναμε ενωμένοι
και ενωμένες μέχρι τέλους και η αγάπη που είχαμε μας βοήθησε να
κρατηθούμε δυνατοί και δυνατές. Να ξέρετε πως οι όμορφες στιγμές
που ζήσαμε παρέα με κάνουν ακόμη να χαμογελάω. Τις αναπολώ μία
– μία και νιώθω πολύ τυχερή που σας γνώρισα και που μου δώσατε
τη χαρά να σας δω να μαθαίνετε, να μεγαλώνετε και να κατακτάτε
τους στόχους σας.

Σας αγαπώ πολύ και εύχομαι το ταξίδι που ξεκινάει τώρα στο Γυ-
μνάσιο να είναι το ίδιο και ακόμη πιο συναρπαστικό από αυτό που
ζήσαμε μαζί στο Δημοτικό.

Σας στέλνω μια μεγάλη αγκαλιά!
Η δασκάλα σας στη Δ' τάξη,
Ελισάβετ Κουτσογιάννη

Αγαπημένα μου παιδιά,

Περάσαμε μαζί μια δυνατή χρονιά, γεμάτη με γέλια, χαρές, επιτυχίες αλλά και πολλές
δυσκολίες... Καταφέρατε όμως να ξεπεράσετε κάθε αντιξοότητα με θάρρος και δύναμη...

Πραγματικά, νιώθω πολύ τυχερή, που σας είδα να μεγαλώνετε, να μαθαίνετε, να γίνεστε
μέρα με τη μέρα πιο δυνατοί και να κατακτάτε τους στόχους σας.

Εύχομαι μέσα από την καρδιά μου, το ταξίδι σας στο Γυμνάσιο να είναι γεμάτο με νέες και
συναρπαστικές εμπειρίες, να συνεχίσετε να δουλεύετε με τον ίδιο ζήλο και να αντιμετωπίζετε
τις δυσκολίες της ζωής με αυτοπεποίθηση και θάρρος.

Μην ξεχάσετε ποτέ στα χρόνια που θα έρθουν, το παιδί που κρύβεται μέσα σας...

Σας φιλώ και σας αγαπώ
Η δασκάλα σας στην Ε' Δημοτικού
Κέλλυ Γκατσοπούλου

Αγαπημένα μου παιδιά,

Σαν χθες μου φαίνεται που σας είχα στη Β' τάξη. Θυμάμαι τα λαμπερά σας
προσωπάκια, τα γέλια, τις αγκαλιές, τα πειράγματα, τα μαθήματα, τις εκδρο-
μές, το χριστουγεννιάτικο θεατρικό μας...

Όλοι μαζί, σαν μια παρέα, μάθατε πράγματα πολύ σπουδαία!

Σε προβλήματα δώσατε απαντήσεις, με αγάπη και υπομονή βρίσκατε λύσεις.
Πότε προλάβατε να μεγαλώσετε; Πότε έφτασε η ώρα να περάσετε στο Γυ-
μνάσιο; Θέλω οι ευχές μου να σας συντροφεύουν! Αξιοποιήστε τα εφόδια που
παίρνετε μαζί σας από το δημοτικό. Να στοχεύετε ψηλά! Να κάνετε όνειρα
μεγάλα! Θέλω να ξέρετε, πως πιστεύω σε σας και εύχομαι κάθε πρόοδο και
ευτυχία στη ζωή σας!

Με όλη μου την αγάπη
Η δασκάλα σας στη Β' τάξη
Λένα Πανούση

Αγαπημένα μου Εκτάκια του ΣΤ'1

Έφτασε ο καιρός να αφήσετε το Δημοτικό,
έναν χώρο οικείο, όπου είχατε την ευκαιρία
να πλουτίσετε τις γνώσεις σας, να αποκτή-
σετε σημαντικά εφόδια για το μέλλον, να
δημιουργήσετε φιλίες, πολλές από τις οποίες
θα κρατήσουν μια ζωή, να θωρακιστείτε με
ηθικές αξίες, να χτίσετε μία ολοκληρωμένη
προσωπικότητα.

Είμαι σίγουρη, ότι πολλές φορές στο μέλλον
θα ανατρέξετε στα σχολικά σας χρόνια, για
να αναζητήσετε σ' αυτά, τις στιγμές και τους
ανθρώπους που διαμόρφωσαν ή συντέλεσαν
στη διαμόρφωση της δικής σας ζωής.

Δεν είναι, όμως μόνο το τέλος αυτής της
όμορφης διαδρομής αλλά και η αρχή μιας
νέας. Έχετε ακόμα να μάθετε πολλά, να
περάσετε πολλά και να πετύχετε πολλά. Θα
ζήσετε όμορφες και άσχημες στιγμές στο μέ-
λλον. Προσπαθήστε να κρατήσετε τις όμορφες
όσο πιο πολύ μπορείτε και να ξεπεράσετε τις
άσχημες, όσο πιο γρήγορα γίνεται.

Σας εύχομαι από καρδιάς να έχετε υγεία,
να πετύχετε τους στόχους σας, να γελάτε
ευτυχισμένοι και να δίνετε χαρά σ' αυτούς
που σας αγαπούν.

Με πολλή πολλή αγάπη
Η δασκάλα σας στην Γ' τάξη
Μαρία Χωριανοπούλου

Οι δασκάλες μας

Αγαπημένοι μου μαθητές,
Θα θυμάμαι πάντα τις όμορφες και ξεχωριστές στιγμές που ζήσαμε μαζί όταν κάνατε το δυναμικό σας ξεκίνημα στο Δημοτικό Σχολείο. Δε θα ξεχάσω τα διψασμένα για νέες γνώσεις ματάκια σας, όλες τις ευχάριστες στιγμές που περάσαμε παρέα, τα γέλια, τις χαρές αλλά και τις συγκινήσεις και τις απογοητεύσεις που σας έκαναν πιο δυνατούς για να παλέψετε και να γίνετε όλο και καλύτεροι μαθητές και άνθρωποι. Σας εύχομαι μέσα από την ψυχή μου καλή πρόοδο και καλή αρχή στο επόμενο μεγάλο σας βήμα, το Γυμνάσιο. Είμαι σίγουρη πως θα συνεχίσετε την επιτυχημένη πορεία σας και θα κάνετε υπερήφανους τους γονείς και τους δασκάλους σας. Η σκέψη μου θα είναι πάντα μαζί σας!!

Σας αγαπώ πολύ!!
Η δασκάλα σας της Α΄ τάξης
Ελπίδα Πάτκα

Αγαπημένα μου παιδιά,
Ταξιδεύοντας με το μικρό σας καραβάκι στον κόσμο της γνώσης, φτάσατε στο πρώτο μεγάλο λιμάνι! Σε λίγους μήνες θα ξεκινήσετε ένα νέο ταξίδι για καινούριες κατακτήσεις! Πολύτιμοι βοηθοί σας θα είναι πάντα οι αξίες, οι γνώσεις, οι φιλίες και οι εμπειρίες που αποκτήσατε τα έξι χρόνια στο Δημοτικό. Κρατάτε γερά το τιμόνι του καραβιού σας, συνεχίστε την πορεία προς τον στόχο σας και είμαι σίγουρη πως θα καταφέρετε να φτάσετε ψηλά!

Με πολλή αγάπη & ωραίες αναμνήσεις από εσάς
Η δασκάλα σας στην Γ΄ τάξη
Μαίρη Παπάχλιμίντζου

Μαθητούδια μου,
«Συναντηθήκαμε» σε μία δύσκολη σχολική χρονιά, που μας διδάξε πόσο ευπροσάρμοστοι πρέπει να είμαστε. Οι δυσκολίες, τα εμπόδια και οι προκλήσεις μας δυνάμωσαν και μας ωρίμασαν. Κρατάω φυλαγμένες στην καρδιά μου όλες μας τις στιγμές...και να που τώρα ανοίγεστε σε νέα πέλαγα!
Ταξιδέψτε με πυξίδα σας την εργατικότητα, την πίστη, την υπομονή και ρίξτε άγκυρα εκεί που η καρδιά σας χτυπάει δυνατότερα!

Με πολλή πολλή αγάπη,
Η δασκάλα σας της Ε΄ τάξης
Λουκία Λουκαδάκου

Αγαπημένα μου παιδιά,
Πόσο μεγαλώσατε! Σαν χθες θυμάμαι τα γλυκά σας προσωπάκια, τα δευτεράκια μου, που τόσες όμορφες στιγμές περάσαμε μαζί! Έφτασε, λοιπόν, ο καιρός και για εσάς να πάτε στο γυμνάσιο. Σας εύχομαι ολόψυχα ο νέος αυτός κύκλος σπουδών να είναι ένας δρόμος γεμάτος γνώσεις, δημιουργία, χαρά και έμπνευση. Να κρατήσετε ανεξίτηλες στη μνήμη σας τις αναμνήσεις από το πρώτο σας σχολείο, το δημοτικό, και να υποδεχτείτε ό,τι νέο σας περιμένει με θάρρος και αισιοδοξία. Εύχομαι υγεία και πρόοδο σε όλους και όλες!

Με πολλή αγάπη,
Η δασκάλα σας της Β΄ τάξης
Αθηνά Κοτσιράκη

Αγαπημένα μου παιδιά,
Ξεκινήσαμε τη Δ΄ Δημοτικού χωρίς να ξέρουμε τι μας επιφυλάσσει η χρονιά... Πέρασαμε μαζί πανδημίες, διαδικτυακά μαθήματα, επέκταση της σχολικής χρονιάς... Και όμως, καταφέρατε να ανταποκριθείτε σε όλα αυτά με επιτυχία και να τα αντιμετωπίσετε με θάρρος και με εσωτερική δύναμη. Μέσα από τις δυσκολίες της χρονιάς βγήκατε πιο δυνατοί και πιο ώριμοι! Τώρα πια είστε έτοιμοι να περάσετε το κατώφλι του Γυμνασίου, να ανοίξετε τα φτερά σας και να πετάξετε!

Εύχομαι να συνεχίσετε τις προσπάθειές σας, να δουλεύετε με τον ίδιο ζήλο και να προσδεύετε πάντα. Κι εμείς, από την άλλη μεριά του κτηρίου, θα σας κοιτάμε και θα σας καμαρώνουμε!
Πολλές και θερμές ευχές, μέσα από την καρδιά μου, για μία επιτυχημένη πορεία και στο Γυμνάσιο..

Με πολλή αγάπη
Η δασκάλα σας στην Δ΄ Τάξη
Κέλλυ Γκατσοπούλου

Αγαπημένα μου εκτάκια,

η σημερινή μέρα, είναι μια μέρα ξεχωριστή και μοναδική, αφού θα μείνει για πάντα βαθιά χαραγμένη στη μνήμη της μαθητικής σας ζωής.

Σε λίγες μέρες ολοκληρώνεται η μαθητική σας διαδρομή στο δημοτικό σχολείο, μία διαδρομή που διήρκεσε έξι ολόκληρα χρόνια και σας όπλισε με βαθιές γνώσεις, σας προίκισε με πολύτιμους φίλους και σας χάρισε γλυκιές και τρυφερές αναμνήσεις. Έχοντας ως αρωγούς σε αυτή τη δύσκολη, μα όμορφη πορεία, τους δασκάλους σας, αναπτύξατε τη συνεργασία, την αλληλεγγύη, τον σεβασμό, την αγάπη και την ομαδικότητα, θέτοντας με αυτό τον τρόπο τα πρώτα λιθαράκια στη σφυρηλάτηση της προσωπικότητάς σας. Καθώς στέκεστε στο κατώφλι του γυμνασίου, σας εύχομαι να συνεχίσετε να κατακτάτε τη γνώση σταδιακά, να μη μένετε στα όρια της συμβατικής, επιφανειακής σκέψης, αλλά να αναζητάτε τη λύση με δημιουργικότητα και φαντασία. Να αναπτύξετε δυνατές και όμορφες φιλίες, που θα σας συντροφεύουν μια ζωή. Να έχετε πάντα καλοσύνη, αγάπη και ενσυναίσθηση για τον διπλανό σας. Να βαδίζετε με αυτοπεποίθηση και σιγουριά, έχοντας ως οδηγό τις αρχές και τις αξίες που τόσο η οικογένειά σας, όσο και το σχολείο, σας έχουν εμφυσήσει.

Εμείς οι δάσκαλοί σας, θα στεκόμαστε νοερά δίπλα σας σε κάθε σας βήμα, πρόθυμοι να σας βοηθήσουμε, σε όποια δυσκολία και αν συναντήσετε και το μόνο που επιθυμούμε, είναι να είστε καλά, να προοδεύετε και να σας καμαρώνουμε.

Με πολλή-πολλή αγάπη
Η δασκάλα σας **Αστρινάκη Κατερίνα**

- 1) Ξεχωριστές αναμνήσεις από το Δημοτικό....
- 2) Πώς φαντάζομαι τον εαυτό μου σε 10 χρόνια;

Ανδρούλη Σοφία

• Δεν μπορώ να πω με σιγουριά πως θα είμαι σε 10 χρόνια από τώρα, αλλά έχω με τα χρόνια κάνει κάποια όνειρα, που ελπίζω να πραγματοποιηθούν στο μέλλον. Αρχικά, εδώ να πω, πως και οι δύο μου γονείς είναι γιατροί, έτσι με τον καιρό έχω αγαπήσει με τον δικό μου τρόπο αυτή τη δουλειά. Πιστεύω, πως όταν ένας άνθρωπος διαθέτει τα προσόντα να σε κάνει πάλι υγιή, είναι πολύ σημαντικό και βέβαια πολύ δύσκολο. Οπότε σε 10 χρόνια από τώρα, θα ήθελα πάρα πολύ να σπουδάζω αυτό το επάγγελμα, αλλά, βέβαια, θέλει και πολύ διάβασμα, που είμαι διατεθειμένη να το προσπαθήσω. Επίσης, από μικρή ονειρεύομαι να μένω στο εξωτερικό και συγκεκριμένα στο Λονδίνο, διότι μ' αρέσει πάρα πολύ αυτή η πόλη. Έτσι θα ήθελα να μένω στο Λονδίνο, αλλά να πάω εκεί, εφόσον έχω τελειώσει τις σπουδές μου, άρα σε παραπάνω από 10 χρόνια, εάν υπολογίσεις πως η ιατρική κρατάει 6 έτη. Τέλος, θα ήθελα να έχω κρατήσει τις καλύτερές μου φίλες, γιατί αυτοί ο 4 άνθρωποι είναι πάρα πολύ σημαντικοί για εμένα και από τώρα ελπίζω να μην τους χάσω ποτέ. Κάπως έτσι, θα έλεγα, πως φαντάζομαι τον εαυτό μου σε 10 χρόνια.

• Αυτά τα 6 χρόνια έχω γεμίσει με πολλές αναμνήσεις από το δημοτικό, αλλά μια ανάμνηση που δεν θα ξεχάσω ποτέ, είναι η πρώτη μου μέρα στο σχολείο ως πρωτάκι. Θυμάμαι πως ήμουν πολύ αγχωμένη, γιατί δεν ήξερα κανένα παιδί και αυτό με έκανε να μην θέλω να φύγω από το σπίτι. Αλλά μόλις μπήκα στην τάξη, κάτι άλλαξε, ένιωθα λες και ήξερα αυτά τα παιδιά για πολλά χρόνια. Ένα κορίτσι, δεν θυμάμαι ακριβώς ποιο, μου ζήτησε να κάτσουμε μαζί και της είπα: «Και βέβαια, ναι», μιας και μου φάνηκε πολύ ευγενικό παιδί. Έπειτα, η κυρία μου είπε να συστηθώ στα υπόλοιπα παιδιά της τάξης, έτσι και έκανα. Την επόμενη ώρα, νομίζω, ήρθαν τα εκτάκια, όπου μας ρωτήσανε, εάν θέλουμε να γίνουμε το πρωτάκι τους. Θυμάμαι πολύ χαρακτηριστικά, πως εκείνη την μέρα είχα περάσει υπέροχα. Αυτή είναι η καλύτερη ανάμνηση που έχω από το δημοτικό, και βέβαια, ελπίζω να αποκτήσω τόσες υπέροχες αναμνήσεις και στο γυμνάσιο.

Αντωνόπουλος Παναγιώτης

• Από το δημοτικό έχω πολλές και ωραίες αναμνήσεις. Μία από αυτές, είναι η παράσταση που είχε γίνει στο τέλος της σχολικής χρονιάς πριν από 3-4 χρόνια, στην οποία ήμουν χορωδία και έλεγα διάφορα τραγούδια μαζί με τα άλλα παιδιά. Μία άλλη ανάμνηση που έχω είναι το κυνηγητό, που έπαιζα σε όλο το σχολείο με τους φίλους μου, όταν ήμουν τετάρτη δημοτικού.

Τέλος, θυμάμαι όλα τα παζάρια του σχολείου, στα οποία είτε πουλούσα, είτε αγόραζα ωραία στολίδια και φαγητά και φυσικά όλες τις εκδρομές που έχουμε πάει!

• Για να είμαι ειλικρινής δεν έχω αποφασίσει ακόμα τι θέλω να σπουδάσω. Έχω σκεφτεί να γίνω επιστήμονας ή συγγραφέας, που νομίζω πως μου ταιριάζουν πολύ σαν επαγγέλματα. Επίσης, έχω σκεφτεί να γίνω μάγειρας και ζωγράφος αλλά θα προτιμούσα αυτά να είναι τα χόμπι μου. Πάντως, ό,τι κι

αν σπουδάσω, ελπίζω να μου φανεί χρήσιμο, γιατί θέλω να πετύχω πολλά πράγματα στη ζωή μου

Αποστολήρης Αναστάσιος

- Οι αναμνήσεις που ξεχωρίζω από το δημοτικό είναι πολλές. Μία από αυτές είναι τα μαθήματα και οι δασκάλες που είχα. Στο δημοτικό όλες οι δασκάλες ήταν πολύ καλές και τα μαθήματα ενδιαφέροντα. Επίσης, μου άρεσε όταν πηγαίναμε εκδρομές και κάναμε εξωσχολικές δραστηριότητες.
 - Μετά από 10 χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου πιο μεγάλο.
- Επίσης, μετά από 10 χρόνια, αν και δεν θα έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που πήγαίνα σχολείο, δεν νομίζω, πως θα θυμάμαι πολλά.

Αποστόλου Άρης

- Οι αναμνήσεις μου από το δημοτικό είναι πάρα πολλές. Κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει την πρώτη μέρα στο δημοτικό, τον φόβο του ή την αγωνία του, όταν μπαίνει στην τάξη για πρώτη φορά και τα δύσκολα διαγωνίσματα στις πιο μεγάλες τάξεις ή τα πολύωρα διαβάσματα στο σπίτι. Το καλύτερο από όλα, όμως, ήταν το χτύπημα του κουδουνιού της τελευταίας ώρας, της τελευταίας μέρας, πριν τις διακοπές του καλοκαιριού. Η μέρα που όλοι χαίρονται, καθώς θα ξεκουραστούν.
- Σε 10 χρόνια θα είμαι 22 χρονών. Θα έχω τελειώσει το σχολείο και θα σπουδάζω σε ένα πανεπιστήμιο. Τα όνειρά μου για το μέλλον είναι μεγάλα και σχετικά πραγματοποιήσιμα. Αλλά, εκτός από τα όνειρα αυτά, θα ήθελα κάποτε να τελειώσει ο covid και να βγάλουμε επιτέλους την μάσκα.

Βαραλή Αικατερίνη-Άννα

- Πολλοί άνθρωποι διαθέτουν αναμνήσεις από διάφορα στάδια της ζωής τους. Εγώ έχω πολλές ξεχωριστές αναμνήσεις, τις οποίες δεν θα ξεχάσω ποτέ. Αυτές οι αναμνήσεις κρύβονται είτε σε σχολικές εκδρομές, είτε σε εκπαιδευτικά προγράμματα που έκανα με την τάξη μου, είτε σε γεγονότα που δεν έχω ζήσει ακόμα, αλλά είμαι σίγουρη πως θα μου μείνουν αξέχαστα, όπως η αποφοίτηση απ' το Δημοτικό, το Γυμνάσιο και το Λύκειο.

- Όσο μεγαλώνουμε υπάρχουν ορισμένοι στόχοι που θέλουμε να εκπληρώσουμε. Αυτοί οι στόχοι αλλάζουν κάποιες φορές ή ολοκληρώνονται και ορίζονται καινούριοι. Εγώ έχω στόχο και φαντάζομαι τον εαυτό μου σε 10 χρόνια ως μια γυναίκα που θα χτίζει την καριέρα της στην ιατρική, θα ταξιδεύει σε όλον τον κόσμο και θα γνωρίζει ανθρώπους έξυπνους, με λαμπρό μέλλον και θα επισκέπτεται μέρη που μόνο στα παραμύθια μπορείς να συναντήσεις. Όμως πάνω απ' όλα θέλω να κρατήσω τις φιλίες που έχω τώρα, μέχρι τέλους, διότι είναι κάτι δεμένο γερά και δύσκολο να διαλυθεί. Μακάρι να εκπληρώσω τα όνειρά μου και να καταφέρω ό,τι φαντάζομαι για τον εαυτό μου.

Βελώνη Αλεξάνδρα

- Οι ωραιότερες αναμνήσεις που έχω από το Δημοτικό είναι οι εκδρομές που κάναμε κάθε χρόνο, όπου μαζί με τις φίλες μου περνούσαμε υπέροχα.

Τι να πρωτοθυμηθώ, τις εκδρομές μας στην Kinderland με τις υπέροχες γρανίτες και τα παιχνίδια μέσα στη φύση ή τις αξέχαστες εκπαιδευτικές εκδρομές. Συγκεκριμένα, θυμάμαι να έχουμε επισκεφθεί ένα χώρο, όπου πραγματοποιούσαν διάφορα πειράματα, όπως για παράδειγμα, με ξηρό πάγο και παρακολουθούσαμε όλοι με μεγάλο ενδιαφέρον.

- Σε 10 χρόνια θα είμαι 22 χρονών και φαντάζομαι τον εαυτό μου να είμαι στο 4ο έτος των σπουδών μου. Περιμένω με ανυπομονησία να έρθουν αυτά τα χρόνια που θα μένω σε ένα φοιτητικό σπίτι μόνη μου και θα κάνω παρέα με τους συμμαθητές μου.

Όταν αποφοιτήσω από το ελληνικό πανεπιστήμιο, θα ήθελα να συνεχίσω τις μεταπτυχιακές σπουδές μου σε ένα πανεπιστήμιο της Αμερικής. Στην Αμερική, θεωρώ, ότι δίνονται πολλές δυνατότητες στους φοιτητές και πολλές ευκαιρίες να εξελιχθείς επαγγελματικά, όπως ονειρεύεσαι. Επίσης, θα ήθελα κάθε χρόνο να ταξιδεύω σε διαφορετικές χώρες και να γνωρίζω διαφορετικούς πολιτισμούς.

Γεωργακάκης Κωνσταντίνος

- Από το δημοτικό έχω πολλές αναμνήσεις, άλλες κακές και άλλες καλές. Είναι δύσκολο να ξεχωρίσω μια από όλες αυτές, καθώς κάθε μια, μου θυμίζει κάτι διαφορετικό, κάτι χαρούμενο, κάτι λυπητερό ή αποτελεί μια νοσταλγία. Η ανάμνηση που πλέον ξεχωρίζω, είναι η στιγμή της πρώτης δημοτικού, όταν μπήκα για πρώτη φορά με τους γονείς μου μέσα στο κτήριο και πήγαμε στην τάξη, όπου πρωτοείδα τη δασκάλα μου και όλους τους συμμαθητές μου.
- Είναι δύσκολο από την ηλικία των 12 ετών να φανταστείς τον εαυτό σου σε 10 χρόνια, αφού η ζωή είναι γεμάτη ανατροπές. Εγώ, όμως, φαντάζομαι τον εαυτό μου να έχει περάσει στην σχολή, την οποία θα έχω επιλέξει και να δουλεύω σε μια επιχείρηση, σε αυτόν τον τομέα. Εκεί, θα μάθω τα πάντα πάνω στο αντικείμενο των σπουδών μου και θα αρχίσω σιγά σιγά να χτίζω ένα λαμπρότερο μέλλον.

Γκαϊτάρτζακη Λυδία

- Οι αναμνήσεις μου από το δημοτικό είναι πάρα πολλές. Ίσως, να είναι τόσες πολλές, που δεν μπορώ να τις μετρήσω. Όσο να πεις έξι χρόνια δεν είναι και λίγα. Οι καλύτερες μου στιγμές είναι οι τελευταίες μέρες πριν τις διακοπές του καλοκαιριού, επειδή δεν κάνουμε μάθημα, οι δασκάλες μας βγάζουν στον στίβο για να παίξουμε, βάζουμε μουσική στον υπολογιστή, φέρνουμε πατατάκια και χυμούς και κάνουμε πάρτι. Μια άλλη καλή ανάμνηση είναι, όταν είχαν γενέθλια οι δασκάλες μας και εμείς τους κάναμε πάρτι έκπληξη με μουσική, πατατάκια και χυμούς. Αυτά είναι χρόνια που δεν θα ξαναέρθουν, αλλά σίγουρα θα μου λείψουν.

• Σε δέκα χρόνια, που θα είμαι είκοσι δύο ετών, θέλω να πιστεύω, ότι θα είμαι φοιτήτρια Ιατρικής στη Θεσσαλονίκη, επειδή είναι μια πολύ όμορφη πόλη. Επίσης, είναι και η έδρα του ΠΑΟΚ και θα πηγαίνω και καμιά φορά στο γήπεδο. Θέλω ακόμη, να κάνω πολλά ταξίδια με τους φίλους μου στο εξωτερικό, στην Ιταλία, στην Αγγλία και σε άλλες πολλές χώρες. Πιστεύω, ότι αυτά τα χρόνια θα είναι από τα καλύτερα της ζωής μου.

• Τι να πρωτοθυμηθώ από το Δημοτικό που θα έχω πάντα μέσα στην καρδιά μου ! Αυτά τα έξι χρόνια είναι γεμάτα ξεχωριστές και ιδιαίτερες αναμνήσεις !! Από τις πιο αξέχαστες στιγμές, είναι οι γιορτές που κάναμε στο θέατρο του σχολείου μας, που γέμιζε από τους χαρούμενους γονείς μας . Ωραίες αναμνήσεις έχω και από τις εκδρομές που πηγαίναμε. Δεν θα ξεχάσω ποτέ την πρώτη φορά που επισκεφτήκαμε την Kinderland, όπως και την εκδρομή στον Ιερό βράχο της Ακρόπολης, που ήταν και η τελευταία, δυστυχώς, γιατί μετά για τα επόμενα δύο χρόνια σχεδόν, τα σχολεία έκλεισαν και κάναμε τηλεεκπαίδευση λόγω της πανδημίας!

Θυμάμαι στην Γ' Δημοτικού που φυτέψαμε μαρούλια με την δασκάλα μας και μετά τα κόψαμε και φτιάξαμε σαλάτα . Μια πολύ όμορφη στιγμή για μένα ήταν, όταν πήρα μέρος στους αγώνες στίβου του σχολείου και κέρδισα το πρώτο μου ασημένιο μετάλλιο .

Από το Δημοτικό θα θυμάμαι πάντα τις φίλες και τους φίλους που απέκτησα και αγαπώ πολύ, τις δασκάλες που μου μεταλαμπάδευαν τις γνώσεις τους και μου έδωσαν τα εφόδια για να φτάνω τα όνειρά μου. Τις ευχαριστώ πολύ όλες !!!!

• Σε δέκα χρόνια θα είμαι 22 χρονών . Εύχομαι να είμαι υγιής, να είναι καλά η οικογένειά μου και όλοι όσοι αγαπώ, και να έχω διατηρήσει τις κολλητές μου από το σχολείο.

Θα ήθελα να έχω ολοκληρώσει τις σπουδές μου στο πανεπιστήμιο και να έχω ξεκινήσει να εργάζομαι ως νηπιαγωγός. Θα ήθελα να είμαι ανεξάρτητη, με τα σκυλάκια μου, και να καταφέρω να κάνω πολλά ταξίδια. Εύχομαι στους πολυαγαπημένους μου συμμαθητές ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ! Να πραγματοποιήσουν τους στόχους τους και να είναι πάντα χαρούμενοι!!

Δούνη Αγγελική-Ελπίδα

• Μου φαίνεται απίστευτο ότι η σχολική μου ζωή στο δημοτικό τελειώνει και νιώθω ανάμεικτα συναισθήματα. Από τη μία έχω χαρά, γιατί θα πάω στο γυμνάσιο και από την άλλη λύπη, γιατί θα αποχωριστώ κάποιους από τους συμμαθητές μου. Σε αυτά τα χρόνια δεν θα ξεχάσω την πρώτη μου μέρα στο δημοτικό, που όλα μου φαινόταν δύσκολα και με τη βοήθεια της δασκάλας μας το ξεπέρασα. Μέσα σε αυτά τα χρόνια μάθαμε πολλά καινούρια πράγματα. Το αγαπημένο μου μάθημα είναι η πληροφορική. Δεν μου άρεσαν πολύ τα διαγωνίσματα, αλλά, τελικά τα συνήθισα. Τις χαρούμενες στιγμές στο σχολείο όμως, μας τις χάλασε ο κορονοϊός. Αναγκαστήκαμε να κάνουμε μαθήματα από το σπίτι και χάσαμε πολύτιμες στιγμές με τους φίλους μας. Τέλος, αξέχαστες θα μου μείνουν οι εκδρομές στην Kinderland και το πόσο πολύ «ζήλευα» τα εκτάκια που έπαιζαν μπουγέλο. Τώρα, ήρθε και η δική μας η σειρά! Ανυπομονώ να πάω στο γυμνάσιο, αλλά στεναχωριέμαι που θα αφήσω το δημοτικό!

• Σε 10 χρόνια από τώρα θα είμαι 22 χρονών και θα έχω τελειώσει το σχολείο. Θα ήθελα να είμαι στο Πανεπιστήμιο στην αγαπημένη μου σχολή. Το όνειρό μου είναι να σπουδάσω Πληροφορική, γιατί είναι ένα από τα αγαπημένα μου μαθήματα και μου αρέσει να μπορώ να διδάσκω αυτό το μάθημα και στα υπόλοιπα παιδιά. Φαντάζομαι, ότι θα έχω δώσει εξετάσεις για το Πανεπιστήμιο και θα έχω περάσει ή στον Καναδά, ή στην Αγγλία ή στην Ελβετία, που έχουν τα καλύτερα πανεπιστήμια στον κόσμο. Θα μένω σε δικό μου σπίτι και θα κάνω καινούριους φίλους. Μακάρι το όνειρό μου να γίνει πραγματικότητα!

Ζαγοράκη Μελίνα-Αικατερίνη

- Μια από τις αναμνήσεις που έχω ξεχωρίσει από το Δημοτικό είναι όταν είχα κάνει ένα χειρουργείο στο πόδι μου. Την ίδια κιόλας ημέρα της επέμβασης, με πήρε τηλέφωνο η δασκάλα μου μαζί με όλη την τάξη, για να μου ευχηθούν καλή ανάρρωση και όταν επέστρεψα στην τάξη μου μετά από καιρό, όλοι οι συμμαθητές μου με αγκάλιαζαν. Αυτή η ανάμνηση μου φέρνει πολλά ευχάριστα συναισθήματα, όπως χαρά και συγκίνηση, γιατί ένιωσα ότι όλη η τάξη, μου συμπαραστάθηκε σε μια δύσκολη στιγμή της ζωής μου. Αυτό μου έμαθε κάτι πολύ σημαντικό: Να συμπαραστέκομαι και εγώ στους φίλους μου, σε κάθε τους δυσκολία. Επίσης, θυμάμαι με χαρά τις εκδρομές, τα γέλια και τα παιχνίδια που παίζαμε με τόση ανεμελιά στα διαλείμματα με τις φίλες μου, τη Σάντυ, τη Ζωή, τη Δήμητρα και τα άλλα παιδιά. Ελπίζω η παρέα μας να κρατήσει για πάντα.
- Μετά από 10 χρόνια με φαντάζομαι να σπουδάζω Ιατρική στο Πανεπιστήμιο. Είναι κάτι που πραγματικά το θέλω εδώ και πολλά χρόνια, γιατί μου αρέσει να βοηθάω τους ανθρώπους που έχουν προβλήματα υγείας. Ελπίζω να τα καταφέρω! Επίσης, θα ήθελα να ταξιδέψω σε όλο τον κόσμο μαζί με την οικογένεια και τους φίλους μου και να γνωρίσω πολλούς ενδιαφέροντες ανθρώπους.

Ζαγοράκης Παύλος

- Από τις σχολικές αναμνήσεις, θα ξεχωρίζα τα αθλήματα που κάναμε με τους συμμαθητές μου. Σε αυτό βοήθησαν πολύ, οι καλές αθλητικές εγκαταστάσεις του σχολείου. Πιο πολύ από όλα, μου άρεσε το ποδόσφαιρο, αλλά τα πήγαινα εξίσου καλά και στον στίβο. Θα κρατήσω την στιγμή που βγήκα πρώτος στο άλμα εις μήκος. Επίσης θα θυμάμαι σίγουρα τα αστεία που κάναμε στις εκδρομές. Πιο πολύ, μου άρεσε η εκδρομή στην Kinderland, όπου παίζαμε και γελούσαμε όσο πουθενά αλλού.
- Μετα από 10 χρόνια, φαντάζομαι τον εαυτό μου να τελειώνει το πανεπιστήμιο. Σαν φοιτητής, θα ασχοληθώ με τις αγαπημένες μου δραστηριότητες, όπως ο αθλητισμός και τα ταξίδια. Ελπίζω να κρατήσω τα φιλαράκια μου από το δημοτικό και μαζί να γνωρίσουμε τις ομορφίες της Ελλάδας.

Ζέη Δημήτρα Γιοχάννα

- Οι αναμνήσεις που ξεχωρίζω από το δημοτικό είναι, όταν παίζαμε όλοι μαζί στο διάλειμμα κρυφτό αλλά και τώρα που έχουμε τα πρωτάκια μας. Η καλύτερη είναι, όταν κάνουμε εργασίες όλοι μαζί.
- Τον εαυτό μου τον φαντάζομαι πως θα είναι, όπως είναι και τώρα. Ελπίζω να μην αλλάξει κάτι πάνω μου, γιατί μου αρέσει ο εαυτός μου.

Ιωακείμδη Μελίνα

- Από τις πρώτες τάξεις του δημοτικού θυμάμαι λίγα πράγματα. Αν και ήταν σημαντικές, δεν ήταν εξίσου σημαντικές όσο η Πέμπτη και η Έκτη δημοτικού. Στις δύο αυτές τάξεις γνώρισα τους καλύτερους δασκάλους και καθηγητές. Ανακάλυψα περισσότερα πράγματα για τους συμμαθητές μου, αλλά και για εμένα. Επίσης, γνώρισα μία από τις καλύτερες φίλες που είχα ποτέ. Όταν άρχισε η Πέμπτη τάξη, τίποτα δεν ήταν ίδιο και όλοι το είχαμε καταλάβει. Είχαμε μεγαλώσει και μετά τα διαδιδκτυακά μαθήματα φαινόταν ακόμη περισσότερο. Όλοι είχαμε αλλάξει, και στην Έκτη, αρχίσαμε να συνειδητοποιούμε ότι ήταν η τελευταία χρονιά που θα βλέπαμε μερικούς από τους φίλους μας. Έτσι, προσπαθούμε να απολαύσουμε μέχρι και το τελευταίο λεπτό του δημοτικού.

- Παρόλο που δεν θα χάσουμε όλους μας τους φίλους, στο γυμνάσιο θα επικεντρωθούμε στο μέλλον μας, όχι μόνο στη διασκέδαση.

Θα ανακαλύψουμε νέα ενδιαφέροντα και θα αρχίσουμε να σκεπτόμαστε την ερώτηση των γονιών μας «Τι θες να γίνεις όταν μεγαλώσεις;», σοβαρότερα. Εγώ, όταν με ρωτούσαν αυτή την ερώτηση, δεν έλεγα μπαλαρίνα, πριγκίπισσα ή ό,τι άλλο έλεγαν τα περισσότερα κορίτσια της ηλικίας μου. Έλεγα πάντα, ότι ήθελα να ασχοληθώ με τα Μαθηματικά. Πάντα μου άρεσαν τα Μαθηματικά και με μάγευαν οι αριθμοί. Φέτος όμως άρχισα να αμφισβητώ αυτή την απάντηση. Όχι, επειδή δεν μου άρεσαν τα Μαθηματικά, αλλά επειδή άρχισα να ενδιαφέρομαι για τη Φυσική. Δεν ξέρω αν είναι ενδιαφέρον το μάθημα, ή αν οφείλεται στη Φυσικό μας, πάντως μετά από χρόνια, το αγαπημένο μου μάθημα άλλαξε από Μαθηματικά σε Φυσική. Όταν μεγαλώσω, θέλω να ασχοληθώ με τη Φυσική, τα Μαθηματικά, τη Βιολογία ή την Αστρονομία. Δεν ξέρω πού ακριβώς θα είμαι σε δέκα χρόνια, αλλά ξέρω πως θα έχει σχέση με αυτά τα μαθήματα. Ίσως γίνω Φυσικός, μια περίφημη Γιατρός, μια Αστροναύτης ή τίποτα απ' όλα αυτά. Έχω την ιδέα, απλά, πρέπει να την υλοποιήσω.

Καζαντζής Αριστοτέλης

- Η αγαπημένη μου στιγμή, ήταν όταν πρωτοήρθα στο σχολείο, που δυο συμμαθητές μου προσφέρθηκαν αμέσως, να με ξεναγήσουν και να με βοηθήσουν να εξοικειωθώ με το σχολικό περιβάλλον.
- Φαντάζομαι τον εαυτό μου ως ένα δικηγόρο που θα υπηρετεί τον νόμο.

Καραγιάννη Μαρία-Μαγδαληνή

- Οι αναμνήσεις που ξεχωρίζω από το Δημοτικό είναι, ότι ανάμεσα στους μαθητές υπήρχε συνεργασία και επικοινωνία. Επίσης, θα θυμάμαι, πως όλοι οι δάσκαλοί μου, όποτε τους χρειαζόμουν, ήταν πάντα δίπλα μου. Το Δημοτικό, ήταν γεμάτο παιχνίδια, χρώματα και χαρούμενες στιγμές. Αυτά τα έξι χρόνια που πέρασα εκεί, θα μου μείνουν αξέχαστα!
- Μετά από δέκα χρόνια, φαντάζομαι τον εαυτό μου να έχω σπουδάσει αυτό που θέλω να γίνω και να έχω μια δουλειά, που θα μου αρέσει.

Καράκου Ηλιάνα

- Ήρθε η ώρα να κλείσει αυτή η μαγική πόρτα του Δημοτικού και να ανοίξει μία άλλη πιο απαιτητική, αυτή του Γυμνασίου. Από το Δημοτικό έχω υπέροχες αναμνήσεις, που θα με συνοδεύουν για πάντα. Αυτές που ξεχωρίζω, είναι οι εκδρομές, οι πλάκες που κάναμε με τους συμμαθητές μου, οι φιλίες μου και τα πρώτα μου βήματα, ως μαθήτρια της Α1 τάξης.
- Μετά από δέκα χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου να σπουδάζει στο Πανεπιστήμιο. Δεν έχω αποφασίσει ακόμα τι θα γίνω, αλλά σίγουρα θα νιώθω πολύ περήφανη γι' αυτά που θα έχω καταφέρει!

Κοντορόζης Παναγιώτης

- Τα έξι χρόνια που έζησα στις τάξεις του δημοτικού ήταν όμορφα, ξένοιαστα και με κάποιες μικρές δυσκολίες. Διάφορες αναμνήσεις έρχονται στο μυαλό μου, αλλά εκείνη που ξεχωρίζω, είναι οι γιορτές που οργανώναμε μέσα στη σχολική χρονιά σε συνεργασία με τους δασκάλους μας και συμμετείχαμε όλα τα παιδιά. Τραγουδούσαμε, παίζαμε ρόλους, χορεύαμε και ήμασταν όλοι μαζί.
- Φαντάζομαι ότι θα έχω επιτύχει τον στόχο μου, θα έχω σπουδάσει αυτό που επιθυμώ και θα ξεκινάω την επαγγελματική μου πορεία. Πιστεύω, ότι θα είμαι ένας καλός και συνεπής άνθρωπος και θα ενδιαφέρομαι για τους συνανθρώπους μου.

Κοττεάκος Χαράλαμπος

- Οι αναμνήσεις που έχω από το Δημοτικό είναι ατελείωτες! Αρχικά δεν θα ξεχάσω τους υπέροχους δασκάλους που είχα: Την κ. Νάσια της Α' Δημοτικού, που μας καλωσόρισε όλους με ζεστασιά και μας έμαθε να αγαπάμε τα γράμματα. Την κ. Λένα στη Β' τάξη, που με τον τρόπο της, μας έβαζε όλους σε σειρά. Την κ. Μαρία Χωριανοπούλου στην Γ' τάξη, που μας έμαθε Ιστορία και άλλα υπέροχα πράγματα που κάναμε μαζί της. Την κ. Ελισάβετ Κουτσογιάννη, που μας ανέβασε ένα ακόμα σκαλοπάτι στη γνώση. Με την κ. Κέλλυ στη 5η Δημοτικού, αν και κάναμε webex, την συμπαθήσαμε και μας συμπάθησε! Την κ. Κατερίνα της Στ', που με την εμπειρία της μας γέμισε εφόδια για το Γυμνάσιο! Τις καταπληκτικές δασκάλες των Αγγλικών, τη miss Τζένη, τη miss Φρόσω, τη miss Αθηνά, τη miss Βένια και τη miss Σοφία. Στη Φυσική, τον κύριο Ν. Λαγουδάκη και την κ. Κατερίνα Λάγκα. Ακόμα, πώς θα μπορούσα να ξεχάσω την κ. Βιτζηλαίου, την καλύτερη διευθύντρια όλων των εποχών, που μας έμαθε, από την Α' Δημοτικού μέχρι την Στ', να σεβόμαστε τους άλλους και πρώτα από όλα τον εαυτό μας! Τέλος, δεν θα ξεχάσω τους αγαπημένους μου συμμαθητές και τις όμορφες και δυνατές στιγμές που πέρασα μαζί τους! Θα τους θυμάμαι για πάντα!
- Εγώ, σε 10 χρόνια, με φαντάζομαι να τελειώνω το Πανεπιστήμιο και να είμαι έξυπνος, εργατικός και χαρούμενος. Επίσης, με φαντάζομαι να βοηθάω τους άλλους και να μαθαίνω από τα λάθη μου. Εύχομαι να βρω μια δουλειά, τελειώνοντας το Πανεπιστήμιο και να είμαι δημιουργικός, πετυχημένος και πάνω από όλα να μαθαίνω συνεχώς και να εξελίσσομαι!

Κωνσταντινίδη Ίλια

- Οι αναμνήσεις που ξεχωρίζω από το δημοτικό είναι οι λαμπερές σχολικές γιορτές, οι εκδρομές, οι ομαδικές εργασίες και οι σχολικές δραστηριότητες.
- Φαντάζομαι τον εαυτό μου μετά από 10 χρόνια φοιτήτρια, να σπουδάζω Διοίκηση Επιχειρήσεων, να συγκατοικώ με τις συμφοιτήτρίες μου και να έχω δικό μου αυτοκίνητο.

Λάκκας Πέτρος

- Οι καλύτερες αναμνήσεις που έχω από το Δημοτικό είναι οι εκδρομές τις τελευταίες μέρες του χρόνου, που πηγαίναμε στην Kinderland. Ήταν οι πιο διασκεδαστικές εκδρομές τους σχολικού έτους, γιατί ήμασταν ελεύθεροι να κάνουμε ό,τι θέλαμε: να παίξουμε ποδόσφαιρο, να κάνουμε πλάκες και να μιλήσουμε ανέμελα με τους φίλους μας. Το κυριότερο που απέκτησα από το Δημοτικό είναι οι βαθιές φιλίες με τους κολλητούς μου.
- Σε 10 χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου να αποφοιτεί από το Πολυτεχνείο, παίζοντας αγωνιστικά το αγαπημένο μου άθλημα, το μπάσκετ. Επίσης, στον κύκλο των φίλων μου, εύχομαι να συμπεριλαμβάνονται οι κολλητοί μου από το Δημοτικό.

Λάσκαρης Βασίλειος

- Η αγαπημένη μου στιγμή από το δημοτικό ήταν, όταν η μαμά μου γύριζε από το σχολείο μου και μου έλεγε, ότι οι δασκάλες έλεγαν καλά λόγια για εμένα και ότι μου έβαλαν καλούς βαθμούς.
- Φαντάζομαι τον εαυτό μου ως φοιτητή ιατρικής, διότι από μικρός θέλω να γίνω γιατρός και ιδιαίτερα κτηνίατρος, επειδή αγαπώ τα ζώα και έχω εξοικειωθεί μαζί τους, αφού έχω μεγαλώσει με γάτες και σκύλους κοντά μου. Επίσης, φαντάζομαι πως θα έχω πάρει δίπλωμα οδήγησης, θα έχω ήδη το δικό μου αμάξι και θα βγαίνω με τους φίλους μου και ή με την κοπέλα μου.

Μαρμαρινού Κυριακή

- Οι πιο ξεχωριστές στιγμές του δημοτικού, είναι όλες οι ευχάριστες ώρες που έχω περάσει συντροφιά με τους φίλους μου. Πιστεύω, ότι οι φιλίες που έκανα, είναι η ανάμνηση που δεν θα ξεχάσω όσα χρόνια και αν περάσουν. Ακόμα, αυτό που σίγουρα θα μου μείνει αξέχαστο, είναι οι ημερήσιες εκδρομές που πηγαίναμε, στο τέλος κάθε χρονιάς, στην κατασκήνωση kinderland, γιατί διασκεδάσαμε όλοι μαζί και ήμασταν ξέγνοιαστοι για μια ολόκληρη μέρα.
- Μετά από δέκα χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου να σπουδάζω στο εξωτερικό νομική ή πολιτικές επιστήμες. Το όνειρό μου είναι να καταφέρω να περάσω στο Harvard της Αμερικής, γιατί είναι ένα από τα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου και θα ήθελα πολύ να καταφέρω να επιτύχω έναν τόσο υψηλό στόχο. Εύχομαι μετά από δέκα χρόνια, να είμαι εκεί ή να σπουδάζω σε κάποιο άλλο πανεπιστήμιο.

Νανόπουλος Πέτρος Ίωνας

- Η ανάμνηση που μου έχει μείνει από το Δημοτικό αξέχαστη είναι το κυνηγητό με τους φίλους μου στο διάλειμμα όταν ήμασταν στην Γ' τάξη του Δημοτικού. Τρέχαμε στο εσωτερικό του σχολείου δίπλα από τις βρύσες και οι κυρίες μας φώναζαν «Μην τρέχετε», «Θα γλιστρήσετε, πηγαίνετε πιο αργά», αλλά εμείς δεν ακούγαμε τίποτα και τρέχαμε όσο πιο γρήγορα μπορούσαμε, γιατί δεν μας ένοιαζε, αν γλιστρούσαμε. Το μόνο που μας ένοιαζε ήταν να περνάμε καλά! Αυτή είναι η αγαπημένη μου ανάμνηση από το Δημοτικό...

Παναγοπούλου Σοφία

- Οι αναμνήσεις που μπορώ να ξεχωρίσω από το δημοτικό είναι αυτές, οι οποίες με έκαναν και ακόμα με κάνουν χαρούμενη. Όχι αυτές που μπορεί να με στεναχωρούν ή να με κάνουν να σκέφτομαι πράγματα, τα οποία με πονάνε. Για παράδειγμα, η πιο χαρούμενη και θεωρώ πιο ξεχωριστή στιγμή που έχω ζήσει στο δημοτικό, ήταν αυτή που γνώρισα την κολλητή μου. Αντιθέτως, η στιγμή που με στεναχώρησε απίστευτα ήταν, όταν την έχασα. Ακόμα με πονάει αυτή η στιγμή, αλλά την έχω προσπεράσει και έχω βρει τώρα, ακόμα καλύτερη παρέα! Πιστεύω πως πρέπει να τις θυμόμαστε για να χαμογελάμε.

- Φαντάζομαι τον εαυτό μου έξυπνο, όμορφο, πολύ αθλητικό και διασκεδαστικό. Αυτό το πιστεύω, γιατί πιστεύω σε εμένα. Πιστεύω, επίσης, πως θα είμαι πολύ συμπαθητική και πολύ αγαπητή στους άλλους.

Πηλεξίδας Αθανάσιος

- Οι αναμνήσεις που έχω από τα Δημοτικά στα οποία φοίτησα είναι πολύ σημαντικές. Αρχικά, θυμάμαι μία επίσκεψη που είχα πάει μαζί με τους φίλους μου στη Γ' Δημοτικού, στο Αττικό Πάρκο. Εκεί είδαμε πολλά και διαφορετικά είδη ζώων, μάθαμε για τα δελφίνια, από τα οποία εντυπωσιαστήκαμε ιδιαίτερα! Επίσης, όταν το παλιό μου σχολείο έκλεισε οριστικά, θυμάμαι τη λύπη που ένιωσα, γιατί θα έπρεπε να αποχωριστώ κάποιους φίλους και αγαπημένους δασκάλους. Όμως, η τελευταία μου ανάμνηση είναι η καλύτερη! Στη φετινή γιορτή της Αποκριάς, οργανώσαμε ένα διαφορετικό παιχνίδι χαρταετού, τυλίγοντας τις ζακέτες μας και πετώντας τες όσο πιο ψηλά γινόταν!!!

- Μετά από δέκα χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου πολύ διαφορετικό. Θα έχω ολοκληρώσει τις σπουδές μου και θα ασχολούμαι με τη διοίκηση των επιχειρήσεων του μπαμπά μου. Θα κάνω πολλά ταξίδια και θα γνωρίσω τον κόσμο.

Αγαπημένα μου παιδιά,

ήρθε η ώρα του αποχαιρετισμού και όπως κάθε αντίο είναι δύσκολος. Πέρασαμε μια χρονιά στην οποία αναμετρηθήκαμε όχι μόνο με τις δυσκολίες γύρω μας αλλά και με τον εαυτό μας, τα όρια και τη δύναμή μας. Μας δικαιώνει στο τέλος της. Γιατί από αυτή την περιπέτεια βγαίνουμε νικητές, αγαπημένα μου παιδιά. Καταφέραμε να ξεπεράσουμε τα εμπόδια, να ολοκληρώσουμε όποιον στόχο και αν βάλαμε. Νιώθουμε πια -και είμαι σίγουρη ότι νιώθετε και εσείς- την ασφάλεια ότι θα αντιμετωπίσετε στο μέλλον με επιτυχία την όποια πρόκληση, όσο πρωτόγνωρα δύσκολη και αν είναι.

Αγαπημένα μου παιδιά, σας εύχομαι πάντα να είστε αληθινοί, να βαδίζετε μπροστά, να γελάτε με την καρδιά σας και να ζείτε την κάθε σας στιγμή.

Η δασκάλα σας
Πέγκυ Μπερερή

- 1) Ξεχωριστές αναμνήσεις από το Δημοτικό....
- 2) Πώς φαντάζομαι τον εαυτό μου σε 10 χρόνια;

Γρηγόρης Αντώνιος

- Οι αναμνήσεις που έχω από το Δημοτικό είναι πολλές και ξεχωριστές. Μια από αυτές είναι η πρώτη μέρα στην πρώτη τάξη. Θυμάμαι πόσο χαρούμενος ήμουν που θα πήγαινα στο « Μεγάλο σχολείο» και ανυπομονούσα να γνωρίσω τους συμμαθητές και τους δασκάλους μου. Μια άλλη αξέχαστη ανάμνηση είναι οι υπέροχες γιορτές που οργανώναμε με τις δασκάλες μας, όπως η Χριστουγεννιάτικη γιορτή που παρουσιάσαμε όταν πήγαίναμε στην Β' τάξη. Δύσκολα θα ξεχάσω το εργαστήριο σοκολάτας ή ακόμα που ντύθηκα ο αγαπημένος μου ήρωας στην παρέλαση βιβλίου. Πως μπορώ να ξεχάσω τις εκδρομές στην Kinderland που παίζαμε ποδόσφαιρο χωρίς σταματημό ή τις εκπαιδευτικές εκδρομές στα μουσεία και τον Αρχαιολογικό χώρο της Ακρόπολης! Μετά ξεκίνησε η πανδημία, η καραντίνα και η τηλεεκπαίδευση ...νομίζω αυτή η εμπειρία θα μείνει στη μνήμη μου για πάντα. Στο Δημοτικό έκανα πολλούς καλούς φίλους και είχα την τύχη να έχω πολύ καλές δασκάλες που θα θυμάμαι σε όλη μου τη ζωή
- Δεν είναι εύκολο να φανταστώ τον εαυτό μου σε δέκα χρόνια που θα είμαι 22 χρονών. Εύχομαι να είμαι υγιής και χαρούμενος με την οικογένειά μου και τους αγαπημένους μου φίλους. Θα ήθελα μέχρι τότε να έχω καταφέρει πολλά από τα όνειρά μου, όπως να σπουδάσω στο πανεπιστήμιο και να συνεχίσω να παίζω ποδόσφαιρο. Μακάρι να έχω καταφέρει να ταξιδέψω σε πολλά και ωραία μέρη, ν' ανοίξω τους ορίζοντές μου και να φτάσω όσο πιο ψηλά μπορώ. Ευχαριστώ Αρσάκειο Δημοτικό σχολείο για όλα όσα μου δίδαξες!!!

Ιωάννου Αναστασία

- Ξεχωριστές αναμνήσεις από το Δημοτικό: Στο σχολείο αυτό είμαι μόνο δύο χρόνια, αλλά έχω πολλές χαρούμενες αναμνήσεις. Θυμάμαι στην Πέμπτη δημοτικού, την τελευταία μέρα του σχολείου, πριν κλείσει το σχολείο για διακοπές του καλοκαιριού, που ήμασταν όλοι οι συμμαθητές μου μαζί μέσα στην τάξη και βάζαμε στον υπολογιστή ο καθένας ότι τραγούδι ήθελε, και μαζί τρώγαμε λιχουδιές.
- Φαντάζομαι τον εαυτό μου μετά από 10 χρόνια Φαντάζομαι ότι σε 10 χρόνια θα κυνηγάω τα όνειρά μου ως παιδοψυχολόγος, να βοηθάω παιδιά που δεν έχουν λεφτά και φαγητό και παιδιά με νοητικά προβλήματα.

Καυκά Μελίνα Μαρία

- Οι εκδρομές που ήταν όλες φανταστικές.
Οι διαγωνισμοί που λαμβάναμε μέρος
Που παίζαμε κάποια παιχνίδια όλοι μαζί
- Δεν ξέρω ακριβώς αλλά σίγουρα θα κρατήσω
επικοινωνία με κάποια από τα παιδιά.
Αλλά πραγματικά δεν ξέρω πως θα είμαι σε 10
χρονιά

Καυκάς Πέτρος Ανδρέας

- Φέτος είναι η τελευταία μου χρονιά στο Δημοτικό και
μου φαίνεται περίεργο. Το λογικό θα ήταν να πηγαίνα
στην έβδομη τάξη του Δημοτικού και όχι Α' τάξη του Γυ-
μνασίου. Αλλά φαντάζομαι πως έτσι είναι η ζωή!

Την πρώτη φορά που πήγα στο Δημοτικό, το σχολείο μου
φάνηκε τεράστιο και ήμουν σίγουρος πως θα χανόμουν.
Τώρα, το νιώθω σπίτι μου.

Το Δημοτικό ήταν τέλειο! Μου άνοιξε τις πόρτες της γνώσης:
έμαθα να γράφω, έμαθα να διαβάζω, έμαθα να μετρώ, έμαθα
να καταλαβαίνω.

Το σχολείο μου όμως νιώθω ότι μου πρόσφερε περισσότερα
από αυτά. Συναντήσαμε ανθρώπους που μας εξήγησαν τον
Αρκτούρο, την όπερα, τις ανάγκες των ανθρώπων με αναπηρία,
τις πρώτες βοήθειες ...

Στο σχολείο γνώρισα τους φίλους μου και αν και στην αρχή ήταν
δύσκολα, στο τέλος γίναμε μία μεγάλη αγαπητή παρέα που παίζει

ποδόσφαιρο κάθε Σάββατο με τους μπαμπάδες μας.

Είχαμε την ευκαιρία να ανεβάσουμε ωραίες σχολικές παραστάσεις. Το σχολείο μου έχει
ωραίο θέατρο και η κα Αρετή στο πιάνο ήταν πάντοτε φανταστική.

Το χειρότερο μου ήταν η περίοδος με το Webex. Ήταν δύσκολα, νομίζω για όλους.

- Σε δέκα χρόνια θέλω να είμαι υγιής και ευτυχισμένος πάντα. Φαντάζομαι τον εαυτόν
μου να έχω τελειώσει το Λύκειο και τις σπουδές μου, να συνεχίζω να παίζω μπάσκετ
με την ομάδα μου και ποδόσφαιρο με τους φίλους μου.

Κοσμά Αντιγόνη

ΣΤ₂

• Έχω πολλές αναμνήσεις από το δημοτικό. Όμως μια πολύ ξεχωριστή ανάμνηση είναι τα παζάρια που νομίζω ότι σε όλους αρέσουν. Τα παζάρια είναι μια ξεχωριστή εμπειρία για εμένα, διότι ήμαστε όλοι μαζί και πουλάμε διάφορα πράγματα. Το αγαπημένο μου παζάρι είναι αυτό του καλοκαιριού που πιστεύω πως σε πολλά παιδιά αρέσει. Γενικά όταν ήμουν μικρή και έμενα πάνω από την γιαγιά μου με έπαιρνε καμία φορά στο παζάρι της γειτονιάς, οπότε ξέρω κάποια πράγματα. Τα παζάρια μου αρέσουν, καθώς είναι ένα χαρούμενο γεγονός και διότι τα χρήματα που συγκεντρώνονται πάνε σε ανθρώπους με ειδικές ανάγκες. Και εύχομαι να κάνουμε και εμείς ένα φέτος καθώς έχουμε να κάνουμε αρκετά χρόνια λόγο της πανδημίας!

• Τον εαυτό μου μετά από 10 χρόνια τον φαντάζομαι εντελώς διαφορετικό από ότι είναι τώρα. Τον φαντάζομαι να βγαίνω μόνη μου έξω με τις φίλες μου, διαφορετική συμπεριφορά, άλλους φίλους αλλά εγώ πάντα θα θέλω να κάνω παρέα και με τους συμμαθητές μου διότι πλέον τους έχω μάθει όλους και δεν θα τους ξεχάσω ποτέ ότι και να γίνει. Εκτός από τα παραπάνω πράγματα που είπα με φαντάζομαι με τελείως διαφορετικό στυλ, γιατί τώρα όντως μπορεί να μην με νοιάζει και τόσο πολύ αν θα φορέσω κάτι καλό αλλά σε 10 χρόνια πιστεύω ότι θα με νοιάζει παραπάνω για το πώς θα ντύνομαι. Επίσης πιστεύω ότι με κάποιους δεν θα κρατήσω τόσο μεγάλη επαφή όσο με κάποιους άλλους διότι με κάποιους δεν κάνω τόσο πολύ παρέα όσο με κάποια παιδιά της τάξης. Εγώ πιστεύω ότι θα είμαι κάπως διαφορετική από ότι τώρα, και μακάρι να κρατήσω επαφή με τα παιδιά της τάξης μου.

Κωστάκου Δέσποινα

• Η ξεχωριστή ανάμνησή μου από το Δημοτικό, -αυτή που θα θυμάμαι πάντα- είναι στην Γ' τάξη. Μια Παρασκευή «Το φρουτοπάρτυ» που είχαμε κάνει. Είχαμε φέρει τρόφιμα όπως, πατατάκια, τυροπιτάκια, λουκανικοπιτάκια κ.α. Ακούγαμε μουσική και ταυτόχρονα παίζαμε διάφορα παιχνίδια και χορεύαμε. Το θυμάμαι σαν να ήταν χθες κι αν με ρωτούσε κάποιος αν θα μπορούσα να ξαναζήσω αυτό το πάρτι, θα το έκανα και μάλιστα και με το παραπάνω! Η Κυρία Μαίρη η δασκάλα στην Γ' τάξη μας υπενθύμιζε συνέχεια για αυτό το πάρτι και το πόσο σημαντικό είναι για το περιβάλλον, με αποτέλεσμα κανείς να μην το ξεχάσει. Θυμάμαι πως τις διδακτικές ώρες λίγο πριν από το πάρτι ποτίσαμε τα λαχανικά -μαρούλια και κρεμμύδια- που είχαμε φυτέψει μια εβδομάδα πριν για να τα βγάλει από τις γλάστρες, να τα βάλει σε σακουλάκια για να μας τα παραδώσει την ώρα του πάρτι. Θυμάμαι ακόμα πως πριν

τελειώσει το πάρτι, μας μίλησε για τα φαγώσιμα γιατί μερικές συμμαθήτριες μου δεν άντεχαν να τα δοκιμάσουν.

• Φαντάζομαι τον εαυτό μου όταν περάσουν 10 χρόνια ως φοιτήτρια, να μένω μόνη μου και να είμαι πιο ψηλή απ' ότι είμαι τώρα. Φαντάζομαι να οδηγώ μέχρι τη σχολή μου και να μπορώ να διακοσμήσω το σπίτι μου όπως το φαντάζομαι εγώ κι όχι όπως οι άλλοι θα ήθελαν να μοιάζει. Επίσης με φαντάζομαι το απόγευμα να βγαίνω με τις φίλες μου για καφέ και να λέμε τα μυστικά μας. Ελπίζω να μπορώ να έχω για συντροφιά ένα σκυλάκι και να μπορώ να μιλάω με τις κολλητές μου χωρίς χρονόμετρο. Πιστεύω ότι θα μπορώ να ταξιδεύω σε διάφορες χώρες και να μαθαίνω για τις καθημερινές τους συνήθειες, ακόμη και να κάνω εξάσκηση στις ξένες γλώσσες που γνωρίζω. Θα ήθελα πολύ να πιστεύω ότι θα μπορώ να μην είμαι τόσο ευαίσθητη όσο είμαι τώρα και να μην με πιάνουν τα κλάματα σε κάτι στενόχωρο ή να μην βουρκώνω σε κάτι που διαβάζω που είχα γράψει από μικρή.

Λιανού Μαριάννα

- Μια από τις αναμνήσεις που δεν θα ξεχάσω ποτέ είναι η εκδρομή στην KINDER LAND. Είναι η αγαπημένη μου ανάμνηση επειδή όταν πηγαίναμε εκεί ξεχνιόμασταν, παίζαμε και γελούσαμε. Την τελευταία φορά που πήγαμε ήταν πολύ ωραία. Μόλις μπήκαμε στο σχολικό είχαμε όλοι τέλεια διάθεση. Όταν φτάσαμε στην KINDER LAND στρώσαμε ένα τραπεζομάντιλο κάτω στο πάτωμα και φάγαμε πατατάκια και ποπκόρν. Μετά από μισή ώρα σηκωθήκαμε και πήγαμε και παίξαμε διάφορα αθλήματα βολει, μπασκετ και ποδοσφαίρο. Αμέσως μετά πήραμε γρανίτες και παραγγείλαμε σουβλάκια επειδή εκεί έχουν κάτι σαν καντίνα που πουλάει σουβλάκια. Μόλις φάγαμε, φύγαμε αμέσως γιατί δεν θα προλαβαίναμε να γυρίσουμε στο σχολείο πριν το κουδούνι. Όταν φτάσαμε στο σχολείο είχε χτυπήσει το κουδούνι οπότε τρέχαμε σαν τους τρελούς. Είχε πολύ πλάκα. Αυτή την ανάμνηση δεν πρόκειται να την ξεχάσω ποτέ.
- Σε 10 χρόνια με φαντάζομαι να σπουδάζω οικονομικά στην Αθήνα. Επίσης μόλις τελειώσω θα κάνω ένα μεταπτυχιακό στο εξωτερικό και μόλις τελειώσω θα βοηθήσω τον πατέρα μου με την επιχείρηση που έχει εκείνος και ο θεός μου. Επιπλέον σκέφτομαι πως θα ήθελα να εξασκήσω επαγγελματικά το άθλημα που αγαπάω το μπάσκετ. Και τέλος φαντάζομαι τον εαυτό μου να νοικιάζω ένα σπίτι.

Μητσάκη Πηνελόπη

- Το ταξίδι μου στο Δημοτικό ήταν όμορφο, ξεχωριστό, γεμάτο γνώσεις και νέες εμπειρίες. Πέρασαν έξι χρόνια με πολλά βιώματα, εκπλήξεις και πολλές μικρές αξέχαστες καθημερινές στιγμές με τους συμμαθητές μου, τις δασκάλες μου και τους δασκάλους μου. Οι αναμνήσεις μου είναι πολλές και ποτέ δεν θα τις ξεχάσω! Μια από αυτές που θυμάμαι πολύ έντονα, είναι όταν ήμουν στην τρίτη Δημοτικού και έπρεπε να φοράω τα γυαλιά μου στο σχολείο. Σκεφτόμουν ότι τα άλλα παιδιά θα με κορόιδευαν και για αυτό δεν τα φορούσα σχεδόν καθόλου, αλλά με την βοήθεια και την στήριξη της δασκάλας μου ξεπέρασα αυτές τις φοβίες. Τέλος, δεν θα ξεχάσω τα 2 σχολικά χρόνια που κάναμε μάθημα και δραστηριότητες από το σπίτι κατά την διάρκεια της πανδημίας. Ήταν και αυτό κάτι διαφορετικό και πρωτόγνωρο. Όμως το σχολείο μου δεν είναι μόνο αναμνήσεις. Θα υπάρχει βαθιά μέσα μου και ποτέ δεν θα βγεί γιατί είναι η αρχή και η δύναμη που θα με βοηθήσουν να πραγματοποιήσω τα όνειρά μου.
- Μετά από 10 χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου να σπουδάζω κάτι που θα προσφέρει στον κόσμο και στην επιστήμη πολλά. Θέλω να έχω κρατήσει μακριά τα μαλλιά μου και σίγουρα θα είμαι ο ίδιος χαρακτήρας. Επίσης, φαντάζομαι πως θα έχω πετύχει τους πρώτους μου στόχους και θα προγραμματίζω τους επόμενους. Δεν θα σταματήσω να προσπαθώ μέχρι να πετύχω όλους μου τους στόχους και δεν θα ξεχάσω όσους με βοήθησαν στην επίτευξη τους. Καλή τύχη σε όλους μας!!

Μιχόπουλος Κλεάνδης

- Το δημοτικό είναι ένας χώρος, όπου οι δάσκαλοι, μαθαίνουν στα παιδιά να γράφουν, να ζωγραφίζουν, να τραγουδούν, να μιλούν διαφορετικές γλώσσες κ.α. Στο δημοτικό τα παιδιά κάνουν φίλους και παρέες που περνούν αξέχαστες στιγμές με γέλια και χαρές. Εγώ από το δημοτικό δεν θα ξεχάσω ποτέ, την στιγμή που γνώρισα τους φίλους μου γιατί μου κάνουν παρέα έξι χρόνια στο σχολείο και αλλού.

- Μετά από 10 χρόνια όταν θα είμαι 21 χρονών δεν μπορώ να ξέρω πόσο ή αν θα έχει προχωρήσει η ανθρωπότητα. Αν θα είμαστε όπως σήμερα ή αν θα έχει ο καθένας ένα ιπτάμενο αμάξι και ένα ρομποτάκι για να του κάνει τις δουλειές. Στα 21 μου χρόνια δεν μπορώ να ξέρω τι θα μου έχει συμβεί και πόσο θα έχει επηρεάσει τη ζωή μου, όμως έχω βάλει έναν στόχο να σπουδάσω αρχιτεκτονική. Στα 21 μου χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου να σπουδάζω και να ανοίγει ένα νέο κεφάλαιο στη ζωή μου αφού δεν θα είμαι πια παιδί. Μόνο για αυτά τα δύο πράγματα μπορώ να είμαι σίγουρος.

Νικήτογλου Κωνσταντίνα-Αμαρυλλής

- Η διαδρομή του Δημοτικούσε λίγο φτάνει στο τέλος της... Ήταν μια εμπειρία που θα μείνει για πάντα μέσα στην καρδιά μου. Έχω τόσες πολλές αναμνήσεις, αλλά εκείνη την οποία θα θυμάμαι για πάντα είναι η πρώτη μου μέρα στην Α' Δημοτικού. Θυμάμαι που δεν ήθελα να φύγω από την αγκαλιά των γονιών μου, όμως όταν μπήκα στην τάξη και γνώρισα τους υπόλοιπους συμμαθητές μου τα πάντα άλλαξαν για μένα. Είμαι τυχερή, γιατί με τους φίλους μου αυτούς είμαστε τόσα χρόνια μαζί και έχουμε περάσει τόσο όμορφα πράγματα μαζί που δεν θα τα ξεχάσω ποτέ!

- Σε 10 χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου να βρίσκομαι στο Πανεπιστήμιο και να σπουδάζω ιατρική, γιατί το όνειρό μου είναι να μπορώ να βοηθάω όσους έχουν ανάγκη. Είμαι σίγουρη, επίσης, ότι θα έχω δίπλα μου όλους

αυτούς τους φίλους μου από τούτο εδώ το σχολείο και μαζί θα αναπολούμε τις ευτυχισμένες μας στιγμές σαν παιδιά!

Πανηγυράκης Ανδρέας

- Εγώ έχω πολλές αναμνήσεις από το δημοτικό. Θυμάμαι στην πρώτη δημοτικού πως την πρώτη ημέρα καθόμουν σε ένα θρανίο μόνος μου, αλλά μετά από λίγο καιρό είχα κάνει ήδη πάρα πολλούς φίλους, τους οποίους έχω ακόμη.
- Φαντάζομαι τον εαυτό μου σε 10 χρόνια να είναι πολύ ψηλός!!! Θα είμαι μηχανικός αυτοκινήτων και θα έχω ένα πολύ ωραίο σπίτι για να μένω με την οικογένειά μου. Ελπίζω να πραγματοποιηθούν όλα μου τα όνειρα

Παπαγεωργίου Δημήτριος

- Μια από τις πιο ξεχωριστές μου αναμνήσεις από το δημοτικό είναι η εκδρομή που είχαμε πάει με το σχολείο μου στην kinderland. Όταν μας το ανακοίνωσε η κυρία ήμουν πάρα πολύ χαρούμενος. Όλη η τάξη φώναζε “γιούπι” και κανόνιζαν με ποιον θα κάτσει ο καθένας στο σχολείο. Μετά απο μια εβδομάδα που ήταν η εκδρομή όλοι ανυπομονούσαμε να πάμε για να παίξουμε και να πάρουμε γρανίτες και άλλα.

Όταν φτάσαμε ήμασταν όλοι πάρα πολύ χαρούμενοι και απευθείας όλα τα αγόρια τρέξαμε να παίξουμε ποδόσφαιρο. Μετά απο το ποδόσφαιρο όλοι η τάξη μας πήγε στη παιδική χαρά όπου εκεί παίξαμε κρυφτό και κυνηγητό. Έπειτα από όλα αυτά κουραστήκαμε και πήγαμε να φάμε και να πιούμε. Μετά πήγαμε να παίξουμε beach volley και beach football. Όταν τελειώσαμε με τις δραστηριότητες πήγαμε να πάρουμε γρανίτες και να τελειώσουμε το φαγητό μας.

Τέλος όταν φεύγαμε όλοι συζητούσαμε για το πόσο ωραία περάσαμε. Αυτή την εκδρομή δε θα τη ξεχάσω ποτέ!

- Σε 10 χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου ως φοιτητή που θα σπουδάζει για να γίνει δάσκαλος σε ένα πανεπιστήμιο.
- Θέλω να γίνω δάσκαλος γιατί μου αρέσει να συναναστρέφομαι με παιδιά και να τους μαθαίνω καινούργια πράγματα και να τους μεταφέρω γνώσεις και άλλα.

Παπαϊωάννου Κωνσταντίνος-Παύλος

• Από το δημοτικό πιστεύω πως όλοι έχουμε πολλές και διάφορες αναμνήσεις. Είτε είναι φιλίες που δημιουργήθηκαν είτε παιχνίδια ή δραστηριότητες που κάναμε.

Αρχικά, λέγοντας την λέξη ανάμνηση, έρχονται πολλές εικόνες στο μυαλό μου, όπως οι όμορφες γιορτές ή τα παζάρια που κάναμε.

Ακόμη, τα παιχνίδια στο διάλειμμα ή οι εκδρομές.

Θα θυμάμαι πάντα πολλά από αυτά. Ας πούμε, θα θυμάμαι όλες τις δασκάλες και τους δασκάλους που αν και δεν το αντιλαμβανόμα-

στε τώρα, όλοι είχαν κάτι να μας δώσουν. Επίσης, μια χαρούμενη ανάμνηση θα είναι αγώνες στους οποίους έχω συμμετάσχει, όπως στην τρίτη δημοτικού που κατέκτησα την πρώτη θέση στην κο-

λύμβηση. Αξέχαστη θα μου μείνει η πρώτη μέρα που ήρθα στο Δημοτικό τότε που όλα φάνταζαν μεγάλα και πρωτόγνωρα

για μένα και τους συμμαθητές μου... βλέπαμε το Γυμνάσιο στο

διπλανό κτήριο και λέγαμε μεγαλώνοντας πως θα βρισκόμαστε

και εμείς εκεί μετά από 6 χρόνια ... και τώρα από το γυμνάσιο

«απέχουμε» μόλις 2 μήνες!!!

...Γυμνάσιο, σου ερχόμαστε!!!

• Η αλήθεια είναι πως πολλές φορές προσπαθώ να φανταστώ τον εαυτό μου μετά από χρόνια. Μεγαλώνοντας έχω αλλάξει πολλές επαγγελματικές κατευθύνσεις. Για παράδειγμα, για μεγάλο χρονικό διάστημα στην ζωή μου ήθελα να γίνω γιατρός και ακόμα θέλω να συμπαραστέκομαι και να βοηθώ να ξεπεραστούν τα προβλήματα υγείας των συνανθρώπων μου. Ακόμη, έχω σκεφτεί πολλά ενδιαφέροντα επαγγέλματα όπως αυτό του Αστροφυσικού. Παρακολουθώντας ντοκιμαντέρ, ταινίες και διαβάζοντας σχετικά βιβλία για την αστροφυσική διαπίστωσα ότι με ενδιαφέρει το σύμπαν που δεν έχει ακόμα ανακαλυφθεί εντελώς καθώς συνεχώς προκύπτουν πολλά ενδιαφέροντα θέματα... Κάθε μέρα αλλάζω και είναι δύσκολο να με φανταστώ σε 10 χρόνια αλλά εύχομαι να είμαστε όλοι υγιείς και να πραγματοποιηθούν τα όνειρα μας που εντωμεταξύ θα χουν γίνει οι στόχοι μας που σήμερα ακόμη ...τους ψάχνουμε...

Παπακυριακού Άγγελος

• Ονομάζομαι Άγγελος Παπακυριακού και έφτασα στην Έκτη δημοτικού χωρίς να το καταλάβω. Έχω πολλές αναμνήσεις μικρές και μεγάλες, κάποιες είναι έντονες και σημαντικές και κάποιες λίγο βαρετές. Δεν θα ξεχάσω όμως ποτέ, όλες τις φορές που παίζαμε μπάλα και ειδικά όταν κέρδιζε η ομάδα μου και το πως πανηγυρίζαμε. Επίσης, κάτι που θα θυμάμαι για πάντα είναι το εργαστήριο σοκολάτας με την κ. Μαίρη στην Γ' δημοτικού. Είχαμε μεγάλη χαρά που τρώγαμε σοκολατάκια, γλυκά, marshmallows και κάναμε διάφορες σοκολατένιες συνταγές.

• Τον εαυτό μου σε δέκα χρόνια δεν μπορώ να τον φανταστώ, αλλά ελπίζω να έχω κρατήσει ακόμα τους ίδιους φίλους που έχω και τώρα, να είμαι ευτυχισμένος, χαρούμενος και επιτυχημένος σε όλα.

Παπασιλέκας Νικόλαος

- Μια ξεχωριστή ανάμνηση του δημοτικού που δεν θα ξεχάσω ποτέ είναι όταν είχαμε πάει με το σχολείο εκδρομή σε ένα μέρος που ήταν εξωπραγματικό. Ήταν σαν εμπορικό κέντρο στο οποίο μας ξενάγησαν για να μας μάθουν λίγο καλύτερα την αρχαία Ελλάδα. Επιπλέον, εκεί καθόμασταν σε κάτι καρέκλες που είχαν τέσσερα κουμπιά στις θέσεις και εμείς έπρεπε να διαλέξουμε ένα από αυτά για να απαντήσουμε στις ερωτήσεις που αναγράφονταν στην οθόνη, η οποία ήταν καμπυλωτή και τεράστια. Κατά τη γνώμη μου, ήταν μια από τις καλύτερες εκδρομές κι καλύτερες στιγμές όλου του δημοτικού.
- Εγώ φαντάζομαι τον εαυτό μου να εργάζομαι είτε ως φαρμακοποιός είτε ως οδοντίατρος. Θέλω να ακολουθήσω, δηλαδή, αυτό που κάνουν οι γονείς μου, αυτό που θα κάνει η αδερφή μου (φαρμακοποιού), ή αυτό που κάνει ο θεός μου (οδοντίατρος). Γενικά, εμένα δεν μου αρέσουν οι μεγάλες αλλαγές, θέλω να είναι όλα σταθερά, να μην υπάρχει απότομη μετάβαση από το ένα γεγονός στο άλλο και τέλος, να έχω ανθρώπους δίπλα μου που να με καθοδηγούν προς τον σωστό δρόμο, να με αγαπούν και να με σέβονται.

Παππάς Ευστάθιος

- Σε όλα αυτά τα χρόνια που είμαι στο δημοτικό έχω πολλές και ωραίες αναμνήσεις όμως η αγαπημένη μου ήταν όταν στα τέλη της τρίτης δημοτικού πήγαμε στην kinderland. Στο σχολικό είχα κάτσει στην πεντάδα εγώ και οι καλύτεροί μου φίλοι. Στην αρχή κατσαμε να φάμε και στην συνέχεια είχαμε ολο τον χρόνο να διασκεδάσουμε. Στην αρχή αποφασίσαμε να παίξουμε ποδόσφαιρο στην συνέχεια μπασκετ όπου ήταν αριστερά από την καντίνα η οποία πουλάγε γρανίτες, παγωτά, σουβλάκια αλλά και ότι είδους αναψυχτικά ήθελες εκείνη την στιγμή. Έπειτα καθίσαμε λίγο να ξεκουραστούμε αφού είχαμε διασκεδάσει 3 ολόκληρες ώρες και η ώρα πλέον ήταν δώδεκα. Μετα παρακολουθήσαμε τα εκτάκια που έπαιζαν μπουγέλ οαφού του χρόνου θα πήγαιναν γημνάσιο Αργότερα παίξαμε ξάνα ποδόσφαιρο αλλά αυτή την φορά στην άμμο. Δυστυχώς ήταν η ώρα δυο παρα δέκα δηλαδή η ώρα να φύγουμε. Στην επιστροφή πάλι κατσαμε στην πεντάδα τα ίδια αγορια, η διαδρομή από τον καλαμο μέχρι το σχολείο ήταν λίγο λιγότερο από μια ώρα, φτασαμε δυο και σαραντα πέντε πέντε λεπτά πρίν σχολασουμε δηλαδή δυο και πενηντα
- Τον εαυτό μου σε 10 χρόνια τον φαντάζομαι περίπου ένα μέτρο και 80 εκατοστά γύρω στα ενενήντα κιλα .Πιστεύω θα είμαι σε μια σχολή ίσως ηλεκτρολόγος ή μηχανολόγος μηχανικός αφού θέλω να ακολουθήσω το επάγγελμα του μπαμπά μου στην εταιρια ανελκυστηρων που εχει ο μπαμπάς μου. .πιστευω θα έχω τους φίλους που έχω τώρα αλλά και άλλους τόσους καινούργιους από την σχολή που θα είμαι στο μέλλον

Πέππα Νεφέλη

- Πέρασα 6 φανταστικά χρόνια στο δημοτικό που θα έχουν πάντα μία ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου. Θυμάμαι με νοσταλγία και συγκίνηση την πρώτη μου μέρα στο δημοτικό, τότε που ξεκίνησε αυτό το όμορφο ταξίδι, τότε που όλα μου φαίνονταν τόσο εντυπωσιακά και τόσο μεγάλα. Είναι τόσες πολλές οι αναμνήσεις που έχω... και όλες τους τόσο ξεχωριστές... Φυσικά δεν θα ξεχάσω ποτέ τις τόσο όμορφες γιορτές που κάναμε στο σχολείο μας, τις εκδρομές, τις υπέροχες στιγμές και τα γέλια με τους συμμαθητές μου, τους φίλους μου και το δέσιμο που έχουμε, καθώς και τους εξαιρετικούς καθηγητές που γνώρισα και όλα τα πράγματα που κάναμε μαζί. Θα θυμάμαι τα πάντα, θα μου λείψουν τα πάντα...

- Σε 10 χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου στο πανεπιστήμιο της επιλογής μου, να τελειώνω τις σπουδές μου και να προετοιμάζομαι για το μεταπτυχιακό μου. Φαντάζομαι τον εαυτό μου μαζί με την αδερφή μου και τους γονείς μου, μαζί με τους αγαπημένους μου φίλους από το σχολείο, να περνάμε καταπληκτικά, να διασκεδάζουμε, να ονειρευόμαστε, να μαλώνουμε να τα βρίσκουμε και να είμαστε χαρούμενοι και ευτυχισμένοι.

Πετρόπουλος Αθανάσιος

- Για εμένα το πιο ωραίο πράγμα που μου έχει συμβεί αυτά τα χρόνια που έχω περάσει σε αυτό το σχολείο είναι στην πέμπτη δημοτικού. Την τελευταία ημέρα της σχολικής χρονιάς ο πρόεδρος της τάξης μας είχε φέρει σουβλάκια και εκείνη την ημέρα παίξαμε, διασκεδάσαμε ακούσαμε μουσική και ευχαριστηθήκαμε όσο δεν πάει άλλο. Μετά αφού επιστρέψαμε στην τάξη μας, είδαμε μια υπέροχη ταινία και μετά το σχολείο πήγε όλη η τάξη για βάφλες

- Σε δέκα χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου να παίζω τένις/παντέλ ως επαγγελματία, καθώς αυτά τα σπορ μου αρέσουν πολύ.

Επίσης μου αρέσει και η EDM-POP μουσική και ένα άλλο από τα όνειρα της ζωής μου είναι να γίνω διάσημος DJ.

Ράπτης Νικόλαος

- Έχω πολλές αναμνήσεις από το δημοτικό και κάποιες από αυτές είναι έντονες στο μυαλό μου. Θυμάμαι την πρώτη γνωριμία με το εκτάκι μου, το οποίο μου έκανε πολλά δώρα και εκπλήξεις. Δεν θα ξεχάσω ποτέ στην Γ' δημοτικού το εργαστήριο σοκολάτας, που φάγαμε πολλή σοκολάτα και αμέτρητες λιχουδιές. Επίσης, αξέχαστες είναι οι στιγμές παιχνιδιού στα διαλείμματα με τους φίλους μου. Τέλος, μοναδική στιγμή ήταν οι πρόβες που έκανα φέτος για την παρέλαση την 25ης Μαρτίου όπου ήμουν τυμπανιστής.
- Φαντάζομαι το εαυτό μου μετά από 10 χρόνια να είμαι φοιτητής σε κάποιο καλό πανεπιστήμιο, να έχω εξελίξει την κολύμβησή μου, να πηγαίνω διακοπές με τους φίλους μου και να τερματίζω την κλασική διαδρομή του Μαραθωνίου μπαίνοντας στο Καλλιμάρμαρο.

Σακελλαρίου Βικτώρια

- Ξεχωριστές αναμνήσεις από το Δημοτικό: Δεν θα ξεχάσω, όσα χρόνια κι αν περάσουν, τις πρώτες μέρες στο σχολείο ως πρωτάκι. Ο φόβος μου μεγάλος λίγα λεπτά πριν χτυπήσει το κουδούνι της πρώτης ώρας. Έτσι κι εγώ αποφάσισα να επισκεφτώ το γραφείο της κυρίας Βιτζηλαίου όπου με καλοδέχτηκε. Κι εκεί βρήκα παρηγοριά και το θάρρος να ξεπεράσω τον αδικαιολόγητο φόβο μου. Την ευχαριστώ πολύ γι' αυτό.
- 10 χρόνια αργότερα, φαντάζομαι τον εαυτό μου να μάχεται για τα δικαιώματα των άγριων ζώων του πλανήτη μας. Φαντάζομαι να παίρνω μέρος στις εκστρατείες όλων εκείνων των οργανώσεων που ζητούν να απελευθερώσουν τα ζώα που ζουν σε ομηρία. Αν τα καταφέρω στην κτηνιατρική η προσφορά μου θα είναι πιο σημαντική.

Σκαπινάκη Λήδα

- Έχω πολλές αναμνήσεις από το δημοτικό, όμως κάποιες είναι πιο ξεχωριστές. Με τους συμμαθητές μου και με τις δασκάλες μου είχαμε και έχουμε περάσει αξέχαστες στιγμές, όπως διασκεδαστικές εκδρομές ή εκπαιδευτικές εκδρομές σε μουσεία, πικ νικ και πολλά άλλα. Είμαι σίγουρη πως τα χρόνια του δημοτικού δεν θα τα ξεχάσω ποτέ.
- Μετά από 10 χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου να σπουδάζει δικηγόρος. Ελπίζω να έχω τόσο καλές φίλεις, όσο είχα και στο δημοτικό.

Τριανταφύλλου Σταυριάννα

- Γεγονός είναι ότι όλοι μας έχουμε ιδιαίτερες αναμνήσεις από το Δημοτικό. Προσωπικά έχω αμέτρητες αξέχαστες αναμνήσεις από το Σχολείο. Αρχικά θα θυμάμαι για πάντα την πρώτη μέρα στην πρώτη Δημοτικό, όπου είχα διάφορα ανάμεικτα συναισθήματα όπως αγωνία, άγχος αλλά και ενθουσιασμό. Επιπροσθέτως ένα σημαντικό γεγονός ήταν για μένα πάντα η γνωριμία με τους δασκάλους μου, τους οποίους θα είχα για την υπόλοιπη χρονιά. Επίσης μια ακόμα στιγμή που θα την έχω πάντα στην καρδιά μου είναι όταν γνώρισα την καλύτερη μου φίλη. Ακόμα αξίζει να αναφέρω, ότι θα σκέφτομαι πάντα τις όμορφες εκδρομές που κάναμε και τα ενδιαφέροντα πράγματα που μάθαμε.

• Όταν περάσουν 10 χρόνια, φαντάζομαι τον εαυτό μου φοιτήτρια σε ένα πανεπιστήμιο, ίσως στην Αυστραλία να σπουδάζω ρομποτική. Επίσης θα έχω πολλούς φίλους, που θα κρατήσουν μια ζωή. Αλλά πάντα θα έχω φιλικές σχέσεις με τα παιδιά που γνώρισα στο Ά Δημοτικό Αρσάκειο Σχολείο Εκάλης και πάντα θα θυμάμαι με αγάπη όλες τις δασκάλες μου που μου έμαθαν τόσα ωραία πράγματα.

- Από το δημοτικό οι αναμνήσεις μου είναι άπειρες, αλλά αυτές που έχουν χαραχτεί στην καρδιά και το μυαλό μου είναι οι εξής:

Η πρώτη ανάμνηση αφορά την συμμετοχή μου στην χορωδία όταν πήγαινα τρίτη δημοτικού και η Κυρία Αρετή με επέλεξε να τραγουδήσω σόλο το τραγούδι Ροζαλία. Για αυτό το σόλο χρειάστηκαν πολλές πρόβες και πολύ μεγάλη προσπάθεια για να το μάθω, αλλά οφείλω να πω ότι το αποτέλεσμα ήταν πολύ εντυπωσιακό αν και τότε δεν υπήρχε ο COVID-19 και ήταν πολύ πιο διασκεδαστικό με όλο τον κόσμο και τα παιδιά να συμμετέχουν.

Η δεύτερη ανάμνηση αφορά την φετινή μου τύχη που κληρώθηκα σημαιοφόρος. Ήμουν πάρα πολύ χαρούμενη με αυτά τα ευχάριστα νέα αλλά πιο χαρούμενη και περήφανη ήταν η μητέρα μου όταν έμαθε τα χαρμόσυνα νέα από την Διευθύντρια του σχολείου την Κυρία Βιτζηλαίου που την κάλεσε για να την ενημερώσει. Αν και η κατάσταση με τον COVID-19 ήταν αρκετά δύσκολη αυτό δεν μας στάματησε από το να κάνουμε την παρέλαση. Σίγουρα ήταν διαφορετικά με όλο τον κόσμο που φορούσε μάσκες όμως η συγκίνηση και η περηφάνεια που ένιωθα ήταν τεράστια καθ' όλη την διάρκεια της παρέλασης.

- Μετά από 10 χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου να σπουδάζω στο πανεπιστήμιο της Ιταλίας το επάγγελμα της Αρχιτεκτονικής. Να έχω το δικό μου αμάξι για να μπορώ να πηγαίνω όπου θέλω και ένα μικρό σπιτάκι που θα μπορούσα να έχω και συγγάτοικο και να περνάμε χρόνο μαζί. Επειδή είμαι όμως μισή Ιταλίδα θα μπορώ να επισκέπτομαι πιο εύκολα τους συγγενείς μου που μένουν στην Ιταλία, αλλά και να τους βλέπω πιο συχνά. Επίσης θα μπορώ να απολαμβάνω την πεντανόστιμη Pasta, την πίτσα και το Gelato κάθε μέρα αλλά και να μάθω περισσότερα για την κουλτούρα της Ιταλίας. Έτσι λοιπόν φαντάζομαι τον εαυτό μου 10 χρόνια αργότερα!

Χάικου Σιμώνη

- Όλο το Δημοτικό ήταν και θα είναι μια ανάμνηση που θα μείνει αξέχαστη. Οι καλύτερες στιγμές ήταν οι εκδρομές, τα άστεια που κάναμε μεταξύ μας. Η πρώτη φορά που γνωριστήκαμε. Οι στιγμές που έφευγε για λίγο η κυρία από την τάξη και γινόταν χάμος, τα διαλείμματα που παίζαμε όλοι μαζί, οι γιορτές, όλες οι εκπλήξεις και τα δώρα για τις κυρίες μας που οργανώναμε κρυφά. Τα παζάρια που κάναμε διαγωνισμό ποιος θα ξεπουλήσει πρώτος, τα παιχνίδια που παίζαμε όλοι μαζί στην πισίνα του σχολείου, όλα τα μικρά πάρτυ που κάναμε μέσα σε όλο το δημοτικό. Όλες οι ωραίες ατάκες που έχουμε πει, το τραγούδι «φτάσαμε φτάσαμε» που λέγαμε στο τέλος κάθε εκδρομής, όλα τα Black Friday. Και τέλος οι τσακωμοί μας μέχρι και αυτό θα μείνουν αξέχαστοι, γιατί στακωνόμασταν για ανοησίες.

- Σε 10 χρόνια από τώρα με φαντάζομαι πολύ διαφορετική.

Σίγουρα πιο ώριμη και πιο επικεντρωμένη στον στόχο μου, θα είμαι φοιτήτρια στην Ψυχολογία. Θα έχω ένα δικό μου σπίτι και μια δουλειά για να βγάλω λίγα χρήματα για τις ανάγκες μου.

- Μια από τις ωραιότερες αναμνήσεις που θυμάμαι από το δημοτικό, είναι όταν πήγαμε για πρώτη φορά { στην Τρίτη δημοτικού } εκδρομή στην kinder land. Ένα μαγικό μέρος όπου έχει τα πάντα για το παιδί.

Βασικά, νομίζω είναι το όνειρο κάθε μικρού και μεγάλου παιδιού!

Το μέρος αποτελείται από διάφορα γήπεδα ποδοσφαίρου, μπάσκετ, βόλει και τοξοβολίας. Εκεί είναι η πρώτη φορά που έκανα τοξοβολία και ενθουσιάστηκα. Εκτός από τα γήπεδα όπου κάθε παιδί μπορεί να αθληθεί, υπάρχουν και άλλα μέρη ψυχαγωγίας όπως λόφος για πικ-νικ με υπέροχη θέα. Μπορείς να πας να κάτσεις, να απολαύσεις το φαγητό σου και να χαλαρώσεις μαζί με τους φίλους σου. Υπάρχουν λιμνούλες όπου μπορείς να κάνεις περίπατο και να απολαύσεις τη φύση. Γενικότερα το συγκεκριμένο μέρος μου έκανε εντύπωση γιατί σε φέρνει σε επαφή με τη φύση και σε κάνει να ξεφεύγεις από τα προβλήματα και την καθημερινότητα της πόλης. Πηγαίνοντας εκεί νομίζεις ότι εισέρχεσαι σε έναν άλλο κόσμο, μαγικό, ονειρεμένο γεμάτο παιχνίδι και ξενοιασιά.

Αυτό όμως που μας ξετρέλανε με τους φίλους μου ήταν το ποδόσφαιρο που παίξαμε και το καραμελωμένο ποπ-κορν που φάγαμε από την καντίνα.

Σίγουρα είναι ένα μέρος που το προτείνω σε μικρούς και μεγάλους να το επισκεφθούν κάποια στιγμή.

- Σίγουρα το μέλλον δεν μπορεί να το προβλέψει κανείς. Μετά από 10 χρόνια φαντάζομαι τον εαυτό μου πιο ώριμο και έτοιμο να κατακτήσει τους στόχους που έχει βάλει. Σίγουρα θα έχει περάσει η ανεμελιά που υπάρχει τώρα σε αυτή την ηλικία και θα είμαι πιο υπεύθυνος και δημιουργικός, έτοιμος να διαμορφώσω το μέλλον μου. Επειδή μου αρέσει πολύ ο αθλητισμός, και έχοντας καταλάβει τα οφέλη του, του πόσο καλό κάνει στο σώμα και στο πνεύμα γενικότερα. Στο σώμα γιατί με κάνει δυνατότερο και γερό, και στο πνεύμα γιατί μου μαθαίνει την ομαδική προσπάθεια, την πειθαρχία, το θάρρος αλλά και την χαρά πάνω από όλα του να γυμνάζομαι και να είμαι ταυτόχρονα και με τους συναθλητές μου. Τέλος, δεν μπορώ να είμαι σίγουρος για το τι ευκαιρίες θα μου παρουσιαστούν μελλοντικά, αλλά το μόνο σίγουρο είναι ότι αυτή τη στιγμή αυτό που με συναρπάζει είναι ο αθλητισμός και συγκεκριμένα το ποδόσφαιρο.

Xia Yunjia

- Από την ΣΤ τάξη του δημοτικού θα θυμάμαι με χαρά και ενθουσιασμό όταν συνάντησα για πρώτη φορά το πρωτάκι μου . Μιλήσαμε, παίξαμε μαζί και περάσαμε πολύ ευχάριστα !!!

Επίσης ήταν πολύ όμορφα όταν πήγαμε σε μια εκδρομή και παίξαμε με τα παιδιά του άλλου τμήματος πολλά παιχνίδια αλλά και ποδόσφαιρο .

- Σε δέκα χρόνια, φαντάζομαι τον εαυτό μου να σπουδάζω και να γίνω κατασκευαστής Lego . Θα κατασκευάζω ωραία παιχνίδια για τα παιδιά για να περνούν όμορφα τον χρόνο τους

στιγμές...

στιγμές...

στιγμές...

*ραντεβού
στις 15 Ιουνίου 2032,
στις 6 το απόγευμα,
στην κεντρική πύλη
του σχολείου μας...*

Οι γονείς μας

Πέρασαν έξι χρόνια από τότε που η πρώτη τσάντα, η πρώτη κασετίνα και τα πρώτα τετράδια και βιβλία, γίνανε μέρος της καθημερινότητάς σας. Και της δικής μας επίσης...

Έξι χρόνια γεμάτα με πρωινά ξυπνήματα, μελέτη, ανακαλύψεις, χαρές, προβληματισμούς, ερωτήματα, φιλίες και αγωνίες κάθε είδους...

Έξι χρόνια – κυρίως – γεμάτα γνώση και καθημερινή εξέλιξη. Και για εμάς και για εσάς...

Και να που έφτασε η στιγμή να ολοκληρώσετε το ταξίδι σας στο δημοτικό και να ανοίξετε τα φτερά σας για άλλα ταξίδια...

Η δική σας αγωνία, τι θα συναντήσετε και πώς θα αντιμετωπίσετε τις καινούργιες προκλήσεις,

Η δική μας, αυτή που είχαμε και θα έχουμε πάντα: να μεγαλώσετε σε ένα σωστό σχολικό περιβάλλον, να αποκτήσετε γνώσεις και να κατακτήσετε αξίες και δεξιότητες, τέτοιες, που να σας κάνουν ολοκληρωμένες προσωπικότητες.

Αγαπημένα μας παιδιά, τα χρόνια που φοιτήσατε στο δημοτικό, θα είναι για πάντα, ίσως, τα πιο ωραία σχολικά σας χρόνια.

Κι εμείς κι εσείς, οφείλουμε ένα πολύ μεγάλο ευχαριστώ στους ανθρώπους που σας περιβάλλανε με την αγάπη τους, την καθημερινή φροντίδα τους και την δημιουργικότητά τους. Στις δασκάλες και στους δασκάλους σας δηλαδή...

Το ταξίδι συνεχίζεται. Τα καλύτερα έρχονται...

Και μην ξεχνάτε: προσπαθούμε πάντα για το καλό σας και είμαστε περήφανοι γι' αυτό που είστε...

**Σύλλογος Γονέων Α΄ Αρσακείου-Τοισσείου
Δημοτικού Σχολείου Εκάλης**

Δ.Σ. Συλλόγου Γονέων

Πρόεδρος: Αργυρώ Κουσκουμβεκάκη-Κουδούνη
Αντιπρόεδρος: Ήρα Σαρακηνού Κριέλα
Γραμματέας: Κατιαλένα Κουτσούκου-Βούρβαχη
Ταμίας: Παναγιώτης Κλουβάτος
Μέλη: Ρούλα Κοκόλα-Λυμπεροπούλου
Άρης Λεβής
Ειρήνη Ελματζόγλου-Μπλάτζα

2021-2022

